

ΣΤΟ ΡΕΛΑΝΤΙ

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ

ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΦΥΛΛΟ

Συνάδελφοι, η εγκύκλιος που εξέδωσε το υπουργείο είναι ένα ακόμα βήμα στα μονοπάτια που ανοίγουμε όλοι αυτά τα χρόνια. Οι άρχοντες κάθονται ψηλά. Αν δεν είχαμε φωνάξει εσύ, εγώ, εμείς δεν θα μας άκουγαν. Μην γελιόμαστε, ενώ υπάρχει άφθονη υποτιμημένη μαζική εργασία (εργάτες γης, καθαριστές/ιστριες, φασονάδικα, εστίαση, τηλεφωνικά κέντρα, κ.α), δεν ιδρώνει το αυτί κανενός υπευθύνου, όσο δεν υπάρχουν συλλογικές αντιστάσεις, σωματεία βάσης, που να δηλώνουν: από τον αγώνα δρόμου στο δρόμο του αγώνα. Η σκληρή πραγματικότητα σε συνδυασμό με τους αγώνες όλων μας, έφεραν την εγκύκλιο. Γνωρίζουμε όμως πως τ' αφεντικά δεν είναι διατεθειμένα να χάσουν τα προνόμια τους, ήδη δαγκώνουν λαίμαργα δώρα, επιδόματα, ένσημα, νυχτερινά και Κυριακές. Η απεργία που οργανώνει το σωματείο μας η Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ), την ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ 2019 είναι η δική μας μέρα, το δικό μας στοίχημα να βρεθούμε όλοι μαζί, να δούμε πως είναι μια μοτοπορεία με χιλιάδες μηχανάκια, να μπλοκάρουμε τις πιάτσες, να μας υπολογίσουν, να μας σεβαστούν, να κάνουμε πράξη το εταιρικό δίκυκλο και τα ΜΑΠ ώστε ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ.

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΝΕΙΣ «ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΗ»...

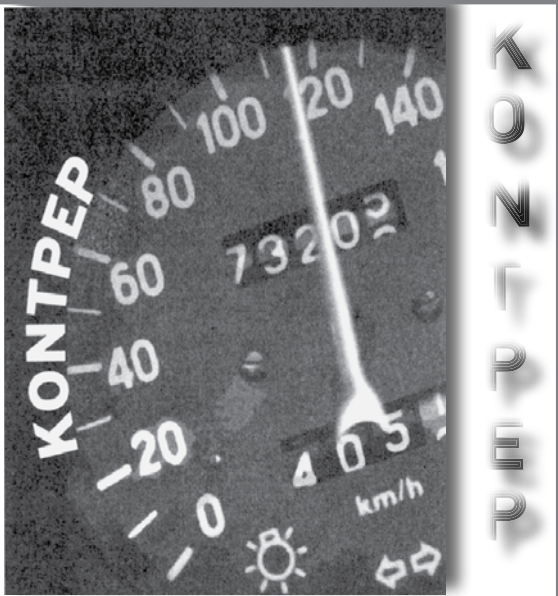
ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- **ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΥΚΛΟ**
- **ΜΕΣΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ (ΜΑΠ)**
- **ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ**
- **ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ & ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ**

Μ ΤΟΠΟΡΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ 2019

12:00 Π.ΑΡΕΩΣ

ΑΔΕΡΦΙΑ, ΑΝΕΒΑΖΩ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ
ΣΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ * PUMP UP THE
VOLUME, PUMP UP THE VOLUME *
ΚΑΙ ΡΙΧΝΩ ΣΥΝΘΗΜΑ * Σ.Β.Ε.Ο.Δ.
ΔΙΚΑΒΑΛΟ ΚΑΙ Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΣΤΗ
ΣΕΛΑ, ΣΤΙΣ 11 ΑΠΡΙΛΗ ΒΑΡΑΜΕ
ΟΛΟΙ ΜΠΙΕΛΑ * ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ,
ΕΣΥ, ΕΓΩ, ΕΜΕΙΣ, Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ
ΔΙΚΥΚΛΟΥ * ΠΡΟΚΗΡΥΞΑΜΕ
ΑΠΕΡΓΙΑ * ΓΙΑ ΤΙΣ 11 ΑΠΡΙΛΗ ΤΟΥ
2019 * ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΒΗΜΑ ΣΤΟ
ΜΑΚΡΥ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΜΑΣ
* ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ
ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟ 2007 * ΜΕ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΣ,
ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΦΥΛΛΑ, ΑΠΟ
ΧΕΡΙ ΣΕ ΧΕΡΙ, ΣΤΙΣ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΕΙΣ,
ΣΤΑ ΦΑΝΑΡΙΑ, ΣΤΟΝ ΙΜΑΝΤΑ ΠΟΥ
ΣΥΓΚΡΑΤΕΙ ΤΟ ΚΟΥΤΙ, ΣΤΗ ΣΕΛΑ,
ΣΦΗΝΩΜΕΝΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΤΙΖΑ
ΤΟΥ ΦΡΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΤΙΜΟΝΙ * ΜΕ
ΤΙΣ ΑΦΙΣΣΕΣ, ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ
ΤΟΙΧΟΥΣ, ΤΑ ΧΑΡΤΟΠΑΝΟ, ΤΙΣ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ, ΤΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΕ
ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΙΑΤΣΕΣ *
Ο ΛΟΓΟΣ, Η ΑΝΑΛΥΣΗ, Η ΘΕΩΡΙΑ
ΚΑΙ Η ΠΡΑΞΗ, Η ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ
ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΜΑΣ, ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ
ΡΙΖΩΝΕΙ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΒΑΘΙΑ, ΜΕΡΑ
ΜΕ ΤΗ ΜΕΡΑ, ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ
* ΜΙΑ ΔΙΑΡΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, ΕΝΑΣ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ, ΧΙΛΙΑΔΕΣ
ΕΡΓΑΤΩΡΕΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΕΣ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΣΗ * ΧΩΡΙΣ
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ
ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ
ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΤΑ ΣΑΛΙΑ ΤΟΥΣ, ΟΤΑΝ
ΓΙΑ ΚΟΚΑΛΟ ΤΟΥΣ ΠΕΤΑΝΕ ΚΑΡΙΕΡΑ-
ΧΩΡΙΣ ΚΑΡΕΚΛΕΣ ΚΑΙ ΟΦΙΤΣΙΑ
* ΧΩΡΙΣ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΒΕΣΟΥΛΕΣ,
ΨΗΦΑΛΑΚΙΑ, ΚΑΒΑΤΖΕΣ ΚΑΙ
ΒΟΛΕΜΑΤΑ * ΧΩΡΙΣ ΜΟΣΤΡΑΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΤΙΣ ΚΑΜΕΡΕΣ, ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
ΕΥΑΙΣΘΗΤΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΩΝ ΟΚΤΩ
* ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ
ΚΑΝΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΤΩΝ
ΕΦΟΠΛΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΟΛΑΒΩΝ *
ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΧΕΡΙΑ * ΜΕ
ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΟΠΟ * ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΟ
ΜΑΣ ΙΔΡΩΤΑ * ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ
ΔΙΚΙΟ * ΚΑΙ ΠΟΥ 'ΣΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΕ *
ΜΕ ΒΡΩΜΙΚΟ ΜΥΑΛΟ ΚΑΙ ΠΟΝΗΡΙΕΣ
ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ ΒΑΣΗΣ ΜΗΝ
ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ * ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΤΙΣ ΦΤΙΑΣΙΔΩΜΕΝΕΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ
* ΔΟΝ'Τ, ΔΟΝ'Τ, ΔΟΝ'Τ... ΔΟΝ'Τ
BELIEVE THE HYPER!

Ποιοί είμαστε & γιατί επιμένουμε...

Η εφημερίδα που κρατάς στα χέρια σου είναι μια έκδοση του **σωματείου Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)**. Η ΣΒΕΟΔ δημιουργήθηκε την άνοιξη του 2007 και στις συνελεύσεις του μπορούν να συμμετέχουν ελεύθερα όσοι και όσες εργάζονται με μηχανάκια, εξωτερικοί, διανομείς/τελίβερι και κούριερ. Μέσα από το σωματείο αγωνιζόμαστε για να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας και της ζωής μας συνολικότερα. Κουρασθήκαμε ενώ τρέχουμε όλοι μαζί στο δρόμο, να είμαστε μόνοι μπρος στις αυθαιρεσίες κάθε εργοδότη. Είπαμε να οργανωθούμε και να μην περιμένουμε να χιονίσει για να δούμε μια άσπρη μέρα.

Στο σωματείο δε θα βρεις συνδικαλιστές σε καρέκλες, δε θα βρεις έτοιμες "συνταγές" για εκτέλεση, δε θα συναντήσεις την αδιαφορία και την απαξίωση ενός ξεπουλημένου και απαρχαιωμένου «μηχανισμού», δε θα βρεις υπεράνθρωπους. **Στο σωματείο θα συναντήσεις και άλλους εργαζόμενους σαν κι εσένα που βιώνουν παρόμοιες συνθήκες εργασίας και ζωής, θα μοιραστείς σκέψεις, αγωνίες, σχέδια, προβληματισμούς και θα συνδιοργανώσεις δράσεις, εκδηλώσεις, κείμενα, παραστάσεις διαμαρτυρίας, μοτοπορείες κ.α.** Δε θα σου βρει κανείς τη λύση, αντιθέτως μέσα από την κουβέντα τη λύση τη βρίσκουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όταν λες ότι τίποτα δεν αλλάζει δένεις τον χαλκά πιο σφικτά στο λαιμό σου. Οπότε μη λες πως τίποτα δεν αλλάζει. Σκέψου πως στα 12 χρόνια παρουσίας έχουμε δώσει εκατοντάδες αγώνες ενάντια σε μικρά ή μεγάλα αφεντικά και μετράμε αρκετές νίκες, νίκες που χωρίς το σωματείο όχι μόνο δε θα υπήρχαν, αλλά οι εργοδότες θα συνέχιζαν να αυθαιρετούν με τον ίδιο αλαζονικό τρόπο. **Μαζευόμαστε κάθε Τρίτη & Σάββατο στις 18:00 στην Ομήρου Σκυλίτση 10, στην Αθήνα.** Ενώ για όσους αρέσκονται να σερφάρουν υπάρχει και η ιστοσελίδα του σωματείου www.sveod.gr. Τα υπόλοιπα από κοντά.

ΟΠΟΙΟΣ ΑΓΟΝΙΖΕΤΑΙ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ...

ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΑΓΟΝΙΖΕΤΑΙ
ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΧΑΣΕΙ!!

ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ...

«Εγκαινιάζουμε» μια νέα στήλη στην εφημερίδα μας. Εδώ, στο εξής, θα αναφέρουμε τις διεκδικήσεις και τους αγώνες που «τρέχουν» και παλεύουμε μέσα από το σωματείο μας.

✍ Ψητοπωλείο «ΠΙΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ»

Στις 13 Νοέμβρη 2018 καταδικάστηκε και στο εφετείο ο εργοδότης ΤΣΙΜΠΡΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ για ηθική αυτουργία σε ξυλοδαρμό συναδέλφου, που διεκδικούσε δεδουλευμένα και "όλως τυχαίως" χτυπήθηκε από δύο μπράβους ένα βράδι κατά τη διάρκεια της εργασίας του, σε άλλο εργοδότη. Ο ΤΣΙΜΠΡΑΚΗΣ, με σωρείες καταγγελιών και αγωγών στην πλάτη του από πρώην εργαζόμενους, τιμωρήθηκε με ποινή 6 μηνών.

Πέρα από τις δικαστικές διαμάχες, κάποια στιγμή πρέπει οι εργοδότες να καταλάβουν πως δεν τους παίρνει να σπκώνουν το χέρι είτε γιατί θα τους κόβεται είτε γιατί θα υπολογίζουν την συναδελφικότητα και την οργή μας.

✍ «ΚΟΙ» SUSHI BAR, Ν. Φιλαδέφλεια

Βγήκε η απόφαση της αγωγής για άκυρη απόλυση και δεδουλευμένα του συνάδελφου διανομέα. Η απόφαση ήταν άκρως αντεργατική, μιας και δέχτηκε, χωρίς λογική, όλους τους ισχυρισμούς του καταστήματος ΚΟΙ. Ενα εξόφθαλμο παράδειγμα της δικαστικής "αμεροληψίας" είναι το εξής: Από τους πίνακες στο ΣΕΠΕ, δυο ώρες το μεσημέρι (16:00 με 18:00) και δύο ώρες το βράδι (22:00-24:00) η επιχείρηση δεν δηλώνει κανένα διανομέα, ο μάρτυρας της επιχείρησης ισχυρίστηκε πως κάνει αυτός τη διανομή εκείνες τις ώρες και όλες τις μέρες, αν και είναι δηλωμένος 3-4 μέρες/εβδομάδα και όχι πάντα τις εν λόγω ώρες. Ο δικαστής μετά από πολύ σκέψη αναφέρει στην κατάπτυστη απόφαση "... οι πελάτες κυρίως επιλέγουν την κατανάλωσή τους εντός του καταστήματος της, ενώ η κατανάλωση αυτών περιορίζεται αρκετά μετά τις 22:00 το βράδυ. Τις ελάχιστες δε παραγγελίες μετά την ώρα αυτή, εφόσον απαιτηθεί, τις παραδίδουν οι ίδιοι οι εταίροι της εναγόμενης..." Κερασάκι στην τούρτα αποτελεί η υποχρέωση προς τον συνάδελφο να πληρώσει τα έξοδα της δίκης που ορίζονται στα 630 ευρώ, όταν συνήθως τα πρωτόδικα δικαστήρια κοστίζουν από 200-300 ευρώ. Είναι σαφές πως η δικαστική εξουσία είναι ταξική και συχνά στρέφεται ενάντια στους εργαζόμενους, όμως εμείς οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να κάνουμε πίσω, τουναντίον οφείλουμε να υπερασπιζόμαστε το δικίο μας και να το διεκδικούμε όποτε χρειάζεται. Ο συνάδελφος με την στήριξη του σωματείου κατέθεσε έφεση.

✍ Ψητοπωλείο «ΠΙΑΤΣΑ ΚΑΛΑΜΑΚΙ» Χαλάνδρι

Στις 14/12/2018 έγινε η αγωγή του συναδέλφου μέλους του ΔΣ του ΣΒΕΟΔ, έναντι του "πιάτσα καλαμάκι". Ο συνάδελφος απολύθηκε μόλις ανακοίνωσε στην επιχείρηση πως εκλέχθηκε στο ΔΣ του σωματείου. Το αρμόδιο ΣΕΠΕ είχε αποφανθεί πως η απόφαση είναι καταχρηστική και ο εργοδότης συνέχισε να είναι ανένδοτος. Αναμένουμε την απόφαση.

✍ Κρήτη - Χανιά Εστιατόριο «ΧΡΙΣΤΙΑΝΝΑ»

Η ιδιοκτήτρια εστιατορίου "Χριστιάννα" στα Χανιά, Χριστιαννα Μυλογιαννάκη, δημοσίευσε τα στοιχεία και το πρόσωπο πρώην εργαζόμενου, σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, διότι διεκδίκησε τα αυτονοπτα! Αρχές Δεκέμβρη (απολυμένος από τα μέσα Οκτώβρη 2018) ο Κ. πληροφόρησε την εργοδότηρια ότι αν δεν του καταβληθούν το δώρο Χριστουγέννων και το επίδομα αδείας θα απευθυνθεί στο αρμόδιο ΣΕΠΕ. Στις 23/1/2019 η Χριστιάννα Μυλογιαννάκη δημοσίευσε, στον προσωπικό της λογαριασμό και του καταστήματος, τα στοιχεία του Κ. και μια φωτογραφία του. Η πράξη της εργοδότηριας αποσκοπεί στο να μην ξαναβρεί δουλειά ο Κ. στον κλειστό

κύκλο εργασίας των Χανίων. Δεν είναι ο πρώτος εργαζόμενος στην πόλη που δέχεται την ίδια πολεμική...

✍ ΠΙΤΣΑ FUN Ν. Ιωνίας

Αναβολή πήρε ο εργοδότης του καταστήματος "Pizza Fan" Ν.Ιωνίας Ματζιαβάς, που δικάζεται σε δεύτερο βαθμό για πλαστογραφία. Ο εργοδότης έβαλε την δική του υπογραφή σε εικονική σύμβαση. Να θυρίσουμε πως πρωτόδικα, στις 15/05/2018, ο Μαντζιαβάς καταδικάστηκε σε 7 μήνες για πλαστογραφία.

✍ Εστιατόριο "24ωρο", Λ. Συγγρού Ν. Κόσμος

Το "24ωρο", όπως και διάφορα καταστήματα της pizza fan ανήκει στον Μαντζιαβά, Δύο συνάδελφοι έχουν προχωρήσει σε καταγγελίες στο αρμόδιο ΣΕΠΕ για δεδουλευμένα και έξοδα κίνησης. Ο Μαντζιαβάς πήρε και στις δύο περιπτώσεις αναβολή. ενώ σε έλεγχο που έκανε το ΣΕΠΕ στο κατάστημα, έπειτα από αίτημα του ΣΒΕΟΔ, "έβγαλε λαβράκια". Ο Μαντζιαβάς τηλεφωνούσε στους διανομείς να μην εμφανιστούν, πρακτική που ακολουθούν διάφοροι εργοδότες, αναμενόμενο από μια παλιά καραβάνα της εργοδοτικής αυθαιρεσίας όπως ο Μαντζιαβάς. Η τριμερής συνάντηση πραγματοποιήθηκε στις 20 Φλεβάρη, και μέχρι να εκτυπωθεί το απεργιακό ρελαντί δεν είχε βγει αντιστοιχο πόρισμα.

✍ Εστιατόριο, « Η ωραία των αθηνών», Χαλάνδρι

Σε καταγγελία στο αρμόδιο ΣΕΠΕ, προχώρησε συνάδελφος διανομέας που δούλευε στο κατάστημα, από το 2015, 6 και 7 μέρες την εβδομάδα με εικονική σύμβαση, χωρίς να καταβάλλονται τα δώρα και τα επιδόματα. Ο συνάδελφος απολύθηκε επειδή το μηχανάκι του χάλασε και δεν μπορούσε να εργαστεί. Το ραντεβού ορίστηκε για 13 Μάρτη.

✍ ΠΙΤΣΑ HUT

Επιτροπή εργαζομένων δημιουργήθηκε στην εταιρεία και αγωνίζονται να εφαρμοστεί η νέα εγκύκλιος. Ήδη προχώρησαν στην πρώτη συνάντηση με την διοίκηση της εταιρείας, φεύγοντας με δεσμεύσεις. **Πάντα τέτοια συνάδελφοι!**

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ & ΑΠΕΡΓΙΑ: ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ 2019

ΑΜΕΤΡΗΤΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΕΡΓΗΣΩ- ΚΑΝΕΝΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΟΝ ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΗ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Πολύς ντόρος έγινε γύρω από την νομοθετική ρύθμιση για τους διανομείς, τους κούριερ και τους εξωτερικούς υπαλλήλους, δηλαδή τους επαγγελματίες οδηγούς δικύκλου. Ο ντόρος συνεχίστηκε για μια εβδομάδα. Και έπειτα ... η ανελέπη πραγματικότητα της πιάτσας.

Οι θάνατοι έξι συναδέλφων τους τελευταίους δύο μήνες σε εργατικά «ατυχήματα» και οι άγριοι ξυλοδαρμοί, τον Δεκέμβρη 2018, άλλων δύο συναδέλφων από τους εργοδότες τους, με την συνοδεία ή μη μπράβων, σκιαγραφούν το πορτραίτο της εργασίας στην ταχυδιανομή: Αναρίθμητες εργοδοτικές αυθαιρεσίες, πλήθος εργοδοτικών παραβάσεων, μπουνιές, κλοτσιές και θάνατος... Θέλοντας και μη οι συνθήκες εργασίας των ντελιβεράδων εμφανίστηκαν, για άλλη μια φορά στιγμιαία, στην επικαιρότητα. Δακρύβρεχτα ρεπορτάζ, επερωτήσεις βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, συνάντηση του Κυριάκου Μητσοτάκη! «με διανομείς» είναι ακόμη μερικές στιγμές επικαιρότητας που «απολαμβάνει», κατά καιρούς, ο κλάδος της ταχυδιανομής. Και όλοι αυτοί οι πολιτικοί δημαγωγοί γνωρίζουν πολύ καλά πώς να «χαϊδεύουν αυτιά»: με μια φωνή αγανακτισμένοι λένε πως πρέπει να «μπει μια τάξη», να γίνουν οι συνθήκες ανθρώπινες, να εφαρμοστεί ο νόμος μπλαμπλαμπλα... Η εγκύκλιος ήρθε αλλά η «τάξη» που είναι οεο;

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟ

Την μέρα της έκδοσης της εγκυκλίου, τη Δευτέρα 28 Δεκέμβρη, εκπρόσωποι του σωματίου βρέθηκαν στο υπουργείο για να καταθέσουν αίτημα για συνάντηση με το υπουργείο εν όψη της απεργίας που έχουμε εξαγγείλει για την Πέμπτη 11 Απρίλη 2019. Η αρμόδια υπηρεσία μας ενημέρωσε για την έκδοση της εγκυκλίου και μας την παρέδωσε. Η συνάντηση ορίστηκε στις 15 Γενάρη 2019. Την Τετάρτη 15 Γενάρη εκπρόσωποι του σωματίου συναντήθηκαν με επιτροπή του υπουργείου.

Στη συζήτηση που ακολούθησε το υπουργείο μας ξεκαθάρισε πως, η εγκύκλιος κατάργησε ένα άρθρο που εξαιρούσε τους εργοδότες στις μεταφορές (υπηρεσιών, φακέλων και εδωδίων ή μη προϊόντων) από την υποχρεωτική παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας (στο εξής ΜΑΠ). Με λίγα λόγια από τις 28 Δεκέμβρη 2018, οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν ΜΑΠ σε όλους τους οδηγούς δικύκλου, κούριερ, διανομείς και εξωτερικούς υπαλλήλους. Οι εργαζόμενοι διανομείς, κούριερ και εξωτερικοί υπάλληλοι, που θα καταγγείλουν στην Επιθεώρηση Εργασίας (στο εξής ΣΕΠΕ), που υπάγεται η επιχείρηση, την ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΜΑΠ θα δικαιώνονται και η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΜΑΠ. Ακόμα, μας ανέφεραν πως με βάση την εγκύκλιο, αποτελεί υποχρέωση του εργοδότη η παροχή εταιρικού δικύκλου. Ο κάθε εργαζόμενος διανομέας, κούριερ και εξωτερικός μπορεί να προσφύγει στο αρμόδιο ΣΕΠΕ και να διεκδικήσει αρχικά τα έξοδα κίνησης και σέρβις και στη συνέχεια εταιρικό μηχανάκι. Σε κάθε περίπτωση ο κάθε συναδέλφος μπορεί να έρθει από το Σωματείο

και με την στήριξη μας να προχωρήσει στις παραπάνω διεκδικήσεις. Στις επόμενες σελίδες υπάρχει μια έτοιμη φόρμα για τις δύο αυτές διεκδικήσεις, μόνος του η με τη βοήθειά μας, ο καθένας μπορεί να την χρησιμοποιήσει και να βελτιώσει κατά πολύ τους όρους εργασίας του.

Τέλος, δεσμεύτηκαν πως θα ενημερώσουν όλα τα ΣΕΠΕ στην επικράτεια, για την εγκύκλιο, ώστε οι εργαζόμενοι που διεκδικούν να δικαιώνονται.

Στη συνέχεια συζητήσαμε τις άλλες δύο πάγιες διεκδικήσεις μας: την ενιαία ειδικότητα και τα ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά, χωρίς να πάρουμε όμως καμία ουσιαστική απάντηση. Κλείνοντας αναφέραμε πως αγωνιζόμαστε για την νομοθέτηση όλων των παραπάνω.

ΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

1. Εταιρικό δίκυκλο

Έχετε δει κάποιο μάγιστρο να πηγαίνει για δουλειά με την γκαζέρα του, ένα σερβιτόρο με τους δίσκους και τα ποτήρια του, μια γραμματέα αγκαλιά με το γραφείο και το τηλεφωνικό της κέντρο, έναν μηχανικό με την ράμπα του; Πάντα τα εργαλεία και τις μηχανές τις παρέχουν οι εργοδότες. Στους κούριερ, τους διανομείς και τους εξωτερικούς υπαλλήλους η συντριπτική πλειοψηφία τα παρέχουμε εμείς στους εργοδότες. Η παροχή εταιρικού δικύκλου θα έπρεπε να ήταν αυτονόητη και όχι να είναι αίτημα. **Απίστευτο και μη λογικό είναι αυτό που συμβαίνει τώρα:** διαλύουμε τα δίκυκλα μας στη επιχείρηση του κάθε αφεντικού για να βγάξει φράγκα και εμείς όχι μόνο δεν παίρνουμε ούτε ένα ευρώ, ως αποζημίωση, αλλά ούτε και τα έξοδα συντήρησης και βενζίνες. Το παράλογο είναι πως πληρώνουμε όλες τις σχετικές υποχρεώσεις (ασφάλεια, σήμα, κτεο) και παρέχουμε το δίκυκλο σε να είμαστε συνέταιροι, όμως στη «μοιρασιά» μας δαγκώνουν βαθιά. Το παράλογο είναι πως συχνά τ' αφεντικά μας υπογραμμίζουν πως τα φιλοδωρήματα προορίζονται για τις βενζίνες και το σέρβις...

Εταιρικό δίκυκλο σημαίνει: Άμεση αύξηση του μισθού (θα μένουν στην τσέπη μας τα έξοδα που πληρώνουμε για το δίκυκλό μας) και το σημαντικότερο μείωση των εργατικών «ατυχημάτων». Σήμερα, λόγω των πενιχρών μισθών και των μνημονιακών συνθηκών, δεν επισκευάζουμε συχνά και επιμελώς το δίκυκλο. Αντίθετα ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να το έχει συντηρημένο με βάση τις προδιαγραφές του κατασκευαστή και με βιβλίο συντήρησης.

2. Μέσα Ατομικής Προστασίας (ΜΑΠ)

Κράνος, μπουφάν μηχανής, παντελόνι μηχανής, γάντια με κόκαλα, μπότες μηχανής και αδιάβροχα με ανακλαστήρες. Τα ΜΑΠ θα μειώσουν τους θανάτους και τους τραυματισμούς αμέτρων συναδέλφων που αιμοδοτούν την ασταμάτητη μηχανή του κέρδους.

3. Ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά

Η εργασία μας είναι επικίνδυνη και ανθυγιεινή. Ο εργασιακός μας χώρος είναι ο δρόμος. Οι κακοτεχνίες και

οι κακοσυντηρημένοι δρόμοι, η συνεχής μας έκθεση στους θορύβους και στη μόλυνση της πόλης, η εργασία κάτω από οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες, τα συχνά, θανατηφόρα ή μη, εργατικά ατυχήματα, οι μυοσκελετικές παθήσεις που ακολουθούν το επάγγελμα, το άγχος, η ένταση και το γεγονός πως η Ελλάδα έχει πρωτιά στα τροχαία ατυχήματα, συνιστούν αρκετούς λόγους ώστε το επάγγελμά μας να ενταχθεί στα ΒΑΕ.

Ένταξη στα ΒΑΕ σημαίνει: μείωση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, αύξηση των μισθών,

4. Ενιαία ειδικότητα

Κούριερ, διανομείς και εξωτερικοί είμαστε επαγγελματίες οδηγοί δικύκλου. Εργαζόμαστε στο δρόμο. Το βασικό «εργαλείο» της δουλειάς μας είναι το δίκυκλο. Όλοι μεταφέρουμε προϊόντα ή/και υπηρεσίες. Η τριχοτόμηση μας στηρίζει το «διαίρει και βασιλεύει», ευνοεί την υποτίμηση και την απαξίωση του επαγγέλματος.

Η νομοθέτηση των παραπάνω διεκδικήσεων θα βάλει φρένο στην υποτίμηση και απαξίωση του κλάδου μας στις άμεσες μειώσεις μισθών, στην στυγνή εκμετάλλευσή μας, στην εργοδοτική βία και αසυδοσία. Θα μειώσει τα εργατικά θανατηφόρα ή μη «ατυχήματα».

Τα κερδίσαμε στα χαρτιά να τα επιβάλλουμε και στην πιάτσα

Συνάδελφοι, στα δώδεκα χρόνια ύπαρξης του ΣΒΕΟΔ ανοίξαμε μονοπάτια και τα διασχίζουμε. Πέσαμε, ματώσαμε, κάναμε λάθη, καθήκαμε σε λαβυρίνθους. Την ίδια στιγμή διασταυρωθήκαμε με πολλούς και πολλές σαν και εμάς, συζητήσαμε, αναλύσαμε, σκεφτήκαμε, προχωρήσαμε, στήσαμε αναχώματα, φωνάξαμε, περιφρουρήσαμε, πορευτήκαμε, διεκδικήσαμε, κερδίσαμε, **σταθήκαμε στα πόδια μας και ακόμα ψηλότερα.** Αντιμετωπίσαμε πλήθος εργοδοτικών αυθαιρεσιών και πολλούς εργοδότες, κάποιοι από αυτούς μας μήνυσαν, επιχείρησαν να μας δυσφημήσουν, να μας φιμώσουν, κάποιοι έφεραν μπράβους, άλλοι την αστυνομία στο τέλος όμως εφάρμοσαν την εργατική νομοθεσία και ο αγώνας μας δικαιώθηκε. Την ίδια στιγμή συναντηθήκαμε με πολλούς εργαζόμενους. Υπήρξαν αυτοί που οδηγούν γρήγορα από απληστία για έξτρα φιλοδωρήματα, αυτοί που κοιτούν την «δουλίτσα τους», αυτοί που λένε «δόξα το θεό που έχουμε δουλειά» και σκύβουν το κεφάλι, αυτοί που πιστεύουν πως εργάζονται προσωρινά, αυτοί που γλείφουν και ρουφιανεύουν, αυτοί που διστάζουν. Υπήρξαν και πολλοί που μας χαμογέλασαν με νόημα, στάθηκαν στο πλάι μας, μας στήριξαν, τους στηρίξαμε, συμφώνησαν στο δίκιο του αγώνα μας, του καθημερινού αγώνα τους/μας. Βρεθήκαμε στο δρόμο και θα ξαναβρεθούμε.

Το ΣΒΕΟΔ 12 χρόνια και πλέον, παλεύει πέρα από νόμους και λεφτά, παλεύει για να κάνει το επάγγελμα ... επάγγελμα. Παλεύει να μην υποτιμάμε εμείς οι ίδιοι

τους εαυτούς μας και την εργασία μας. Η φιγούρα του οδηγού δικύκλου- διανομέα, κούριερ, εξωτερικού- είναι πολύ διαδεδομένη στην κοινωνία μας. Η εικόνα του εργαζόμενου που οδηγάει με το ένα χέρι - στο άλλο έχει το θερμομόξ- που οδηγάει βιαστικά και επικίνδυνα χωρίς να σέβεται πεζούς και τους υπόλοιπους οδηγούς, που τρέχει για να πάρει περισσότερα μπουρμπουάρ, που δεν φοράει κράνος, που αναθεματίζει την μοίρα του και νιώθει αξιολύπητος για το επάγγελμα που κάνει, που έχει μόνιμη επωδό την προσωρινότητα - γιατί φαντάζεται πως κάποτε «θα πιάσει την καλή»- που εργάζεται λες και είναι βόλτα με το μηχανάκι, επιβεβαιώνει την κυρίαρχη εικόνα που πλασάρεται από τους εργοδότες και το σύστημα γενικώς. Την εικόνα του «παιδιού» με το παπί. Η κυρίαρχη αφήγηση αναφέρει: έλα μωρέ τι κάνεις; μοιράζεις κάνα φάκελο/δέμα ή κάνα φαγητό και οδηγάς ένα μηχανάκι, μπορεί να το κάνει ο καθένας, σιγά τα αβγά, με αυτόν το τρόπο παραμένουμε «παιδιά» και όχι εργαζόμενοι. Για αυτούς τους λόγους δεν εργάζονται οι αφεντικάνοι και οι συγγενείς τους κλπ. Η εικόνα του «παιδιού» κρατάει από τις μακρινές ΗΠΑ. «The Boy»/ το παιδί αναφερόταν στους νέγρους, που μετά την κατάργηση της δουλείας, μέσα στον ρατσισμό της λευκής εξουσίας, κάτω από την μπότα των λευκών,

ήταν προορισμένοι να κάνουν τις πιο υποτιμημένες και κακοπληρωμένες εργασίες. Εδώ έφτασε ως την φιγούρα του «παιδιού για όλες τις δουλειές». Αν ενσωματώνουμε την κυρίαρχη αφήγηση στα λόγια και στη συμπεριφορά μας ποτέ δεν θα κερδίσουμε τον ΣΕΒΑΣΜΟ και την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ μας. Όταν δεν παίρνουμε εμείς οι ίδιοι σοβαρά το επάγγελμα μας και το απαξιώνουμε τότε πως θα μας πάρουν στα σοβαρά το κράτος, οι εργοδότες ακόμα και οι πελάτες; Πώς θα διεκδικήσουμε, πως θα κερδίσουμε; Συνάδελφοι βάζουμε τη θηλιά στο κεφάλι μας και τ' αφεντικά απλώς «τραβάνε την καρέκλα». Το επάγγελμα συστηματικά υποτιμάται και απαξιώνεται ώστε να είμαστε δέσμιοι της στυγνής εκμετάλλευσης και της απύθμενης εργοδοτικής ασυδοσίας. Να νιώθουμε πως είμαστε πάντα αναλώσιμοι. Αυτός ο κύκλος της υποτίμησης και της απαξίωσης, αυτή η εικόνα του «παιδιού» είναι που θρυμματίζεται με τον καιρό από την δουλειά του ΣΒΕΟΔ. Λίγο οι μοτοπορείες, λίγο οι αφίσες & τα συνθήματα, λίγο οι παρεμβάσεις, λίγο οι απεργίες, ΠΟΛΛΟΙ ΜΑΖΙ γίναμε ΟΡΑΤΟΙ, αρχίσαμε να βρίσκουμε την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ και να κερδίζουμε το ΣΕΒΑΣΜΟ από την κοινωνία. Την ίδια στιγμή τ' αφεντικά, όπως είπαμε και παραπάνω έχουν σίγουρα θορυβηθεί από την παρουσία μας.

Συνάδελφοι, η εγκύκλιος που εξέδωσε το υπουργείο είναι ένα ακόμα βήμα στα μονοπάτια που διασχίζουμε όλα αυτά τα χρόνια. Οι άρχοντες κάθονται ψηλά. Αν δεν είχες φωνάξει εσύ, εγώ, εμείς δεν θα μας άκουγαν. Μην γελιόμαστε ενώ υπάρχει άφθονη υποτιμημένη μαζική εργασία (εργάτες γης, καθαριστές/ιστριες, φασονάδικα, εστίαση, τηλεφωνικά κέντρα, κ.α), δεν ιδρώνει το αυτί κανενός υπευθύνου, όσο δεν υπάρχει ένα συλλογικό υποκείμενο, εν προκειμένο το ΣΒΕΟΔ, να δηλώνει: από τον αγώνα δρόμου στο δρόμο του αγώνα. Η σκληρή πραγματικότητα σε συνδυασμό με τους αγώνες όλων μας, έφεραν την εγκύκλιο. Γνωρίζουμε όμως πως τ' αφεντικά δεν είναι διατεθειμένα να χάσουν τα προνόμια τους, ήδη δαγκώνουν λαίμαργα δώρα, επιδόματα, ένσημα, νυχτερινά και κυριακές. **Η απεργία την ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ 2019 είναι η δική μας μέρα, το δικό μας στοίχημα να βρεθούμε όλοι μαζί, να δούμε πως είναι μια μοτοπορεία με χιλιάδες μηχανάκια, να μπλοκάρουμε τις πιάτσες, να μας υπολογίσουν, να μας σεβαστούν, να κάνουμε πράξη το εταιρικό δίκυκλο και τα ΜΑΠ ώστε να αλλάξουμε το επάγγελμα και όχι επάγγελμα.**

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ...

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ

...ΚΑΝΕΙΣ

«ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΗ»

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΜΟΝΟ ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ

Οι εργοδότες για να ανοίξουν το μαγαζί τους ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ ΠΡΩΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΔΕΣΜΕΥΤΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΤΗΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ!!!

ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΔΙΝΟΥΝ ΤΑ ΝΟΜΙΜΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΧΑΡΗ!!!

ΌΤΑΝ λοιπόν οι εργοδότες ξεστομίζουν τους όρους(συμφωνία) που οι ίδιοι επινοούν κάθε φορά για να μας εκμεταλευτούν στο έπακρο, ΗΔΗ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΑΒΕΙ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΠΟΥ ΑΠΤΟΝΤΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ, ΗΔΗ ΕΧΟΥΝ ΑΘΕΤΗΣΕΙ ΑΥΤΟΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΣ ΖΗΤΑΝΕ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΜΑΣ, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΑΣ, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ.

Όταν κάποιοι συνάδελφοι αποφασίζουν να δώσουν τέλος στην εκμετάλλευση που υφίστανται και να απαιτήσουν τα νόμιμα, τότε οι εργοδότες επικαλούνται με ύφος θιγμένου και κατάφορα αδικημένου, εξοργισμένοι την “συμφωνία” που είχαν κάνει με τους συνάδελφους. Εννοούν τον εκβιασμό, (ή δέχεσαι και σε προσλαμβάνω, ή αν έχεις απαιτήσεις δεν μου κανεις) , που κάνουν σε κάθε συνάδελφο πριν την πρόσληψη του. Εχουν αποθρασυνθεί τόσο πολύ, που πλέον όταν ξεστομίζουν την απαίτηση τους να παρέχει ο εργαζόμενος το δικό του δίκυκλο με δικά του έξοδα κίνησης και συντήρησης, με δικά του μέσα ατομικής προστασίας(όλα αυτά αποτελούν έμμεση μείωση μισθού), να κάνουν εργασίες άσχετες με την ειδικότητα τους(βλαπτική μεταβολή), να εργάζονται υποδηλωμένοι ή και αδήλωτοι και για όλα αυτά να τους πληρώνουν με ψίχουλα, όταν λοιπόν τα ξεστομίζουν όλα αυτά έχουν ένα ύφος σαν να του κάνουν και χαρη αν θα τον προσλάβουν.

Το γεγονός ότι κάποιες φορές αναγκαζόμαστε αρχικά να υποκύψουμε στον εκβιασμό του εργοδότη και να κάνουμε «τα στραβά μάτια, δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε σε δεύτερο χρόνο τα νόμιμα που μας κλέβουν. Δυστυχώς πολλές φορές οι εργαζόμενοι αισθάνονται δεσμευμένοι από την όποια προφορική “ συμφωνία”(ΕΚΒΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ) έχουν κάνει. Αυτό είναι μεγάλο λάθος γιατί οι εργοδότες βασίζονται στο ότι θα μας ρίξουν στο φιλότιμο, στον λόγο που δώσαμε και πρέπει να τηρήσουμε και και άλλα ωραία περί ηθικής και ντομπροσύνης. Οι ανήθικοι εκμεταλλευτές τα λένε αυτά ενώ μας κλέβουν ΚΑΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΠΙΑΝΟΥΝ ΜΑΛΑΚΕΣ.

Δεν δεχόμαστε μαθήματα ηθικής από τους ανήθικους εργοδότες. Τίμιοι είμαστε, αλλά δεν είμαστε κορόιδα! Ο λόγος που έχουμε φτάσει στο τραγικό σημείο, όλες αυτές οι παράνομες-παράλογες απαιτήσεις των εργοδοτών, να είναι ο κανόνας στην αγορά εργασίας, είναι η ανοχή και η υποταγή των εργαζομένων. ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΦΕΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΠΟΥ ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΔΕΝ ΚΟΙΤΑΕΙ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ. Απόδειξη των ανωτέρω είναι το γεγονός ότι οργανωμένοι στο σωματείο είμαστε ελάχιστοι σε αριθμό μελών , συγκριτικά με τις χιλιάδες που ασκούν μεν το επάγγελμα, αλλά δεν αγωνίζονται για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Παρόλα αυτά έχουμε καταφέρει να κερδίζουμε συνέχεια τις υποθέσεις που προκύπτουν από όσα διεκδικούμε σε υποθέσεις συναδέλφων και πάνω απ’ όλα ΕΧΟΥΜΕ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΑΣ!!!

Αν λοιπόν οι χιλιάδες συνάδελφοι είχαν ταξική συνείδηση(στην πράξη και όχι στα λόγια), αν καταλάβαιναν πως το συμφέρον της τάξης μας είναι η συμμετοχή στο σωματείο και ο αγώνας όλων μαζί για τα δικαιωμάτα μας, δείχνοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη μας ο ένας στον άλλο, τότε στο

σωματείο θα ήμασταν χιλιάδες και φυσικά θα μιλάγαμε με άλλους όρους, ευνοϊκότερους για όλους-ες μας. ΠΙΟ ΛΙΑΝΑ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΝΑ ΕΞΗΓΗΘΕΙ ΤΙ ΕΣΤΙ “ΣΥΜΦΩΝΙΑ” ΣΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ. ΟΤΑΝ ΜΕ ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΙΑ ΚΟΙΤΑΖΟΥΜΕ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΥΛΗ ΤΟΥ ΝΟΜΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΕΤΣΙ ΜΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ, ΤΟΤΕ ΧΑΝΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΑΖΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ!!!

ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΑΣ ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΖΩΗ!!!

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΛΟΙ ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΛΙΓΟΙ...

ΣΑΦΕΣ ΣΑΦΕΣΤΑΤΟ ΚΑΙ Ο ΝΟΩΝ ΝΟΕΙΤΩ!!!

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ- ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΙ

ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΜΑΣ- ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΑΣ ΦΙΜΩΣΕΙ Η ΣΙΓΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Άλλο ένα άρθρο για τα εργατικά ατυχήματα και τους συναδέλφους που χάνονται παλεύοντας για το μεροκάματο ή νυχτοκάματο του τρόμου. Πεθαίνοντας στην άσφαλτο, αναλλώσιμοι ως στοιχεία μάρτυρων στατιστικών που αυξάνονται. Καταλαβαίνουμε ότι τα πράγματα αντί να βελτιώνονται, δυστυχώς χειροτερεύουν με τον φόρο αίματος να είναι τεράστιος. Το αίμα μας, τα πλούτη των εργοδοτών μας, που αδιαφορούν για το αν ζούμε ή αν πεθαίνουμε σαν τη σκυλί στο δρόμο, αφού θα βρουν αύριο κάποιον άλλο να εκμεταλλευτούν. Έτσι πάλι βρισκόμαστε στην οδυνηρή θέση να μετράμε απώλειες.

▶ Στις 14/11 στη Θεσσαλονίκη συνάδελφος διανομέας 27 ετών έχασε την ζωή του εν ώρα εργασίας.

▶ Μια εβδομάδα αργότερα, στη Γλυφάδα, συνάδελφος 35 ετών έφυγε από τη ζωή.

▶ Στα Χανιά, την παραμονή της πρωτοχρονιάς άλλος ένας νεκρός συνάδελφος προστέθηκε στην λίστα των δολοφονημένων εργατών.

▶ Ο 27χρονος Σήφης Σαριδάκης πατέρας δύο παιδιών, 2 ετών και 8 μηνών αντίστοιχα, εργαζόταν ως διανομέας.

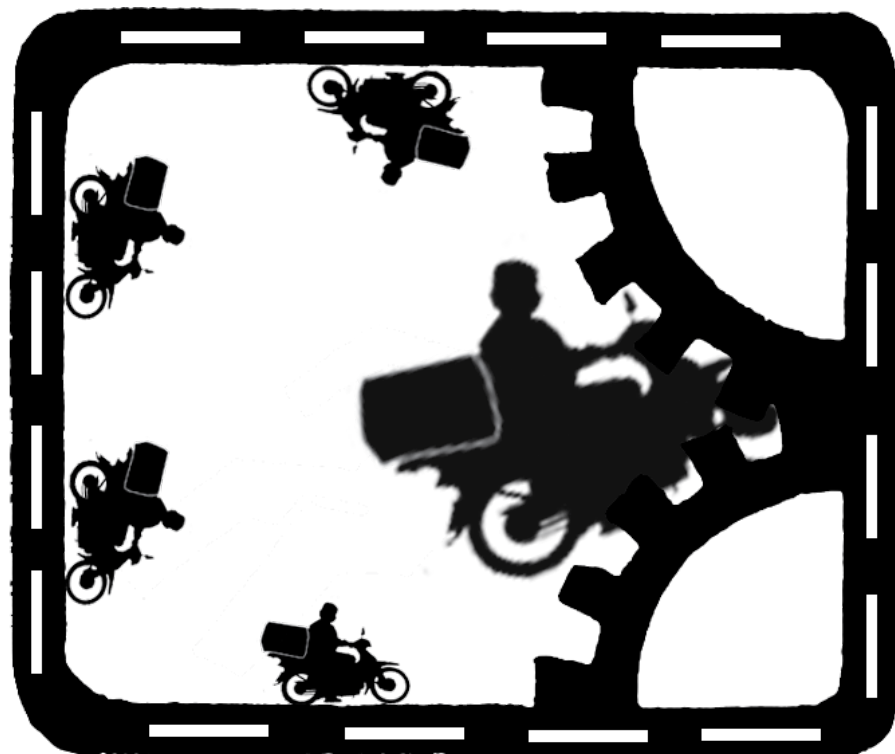
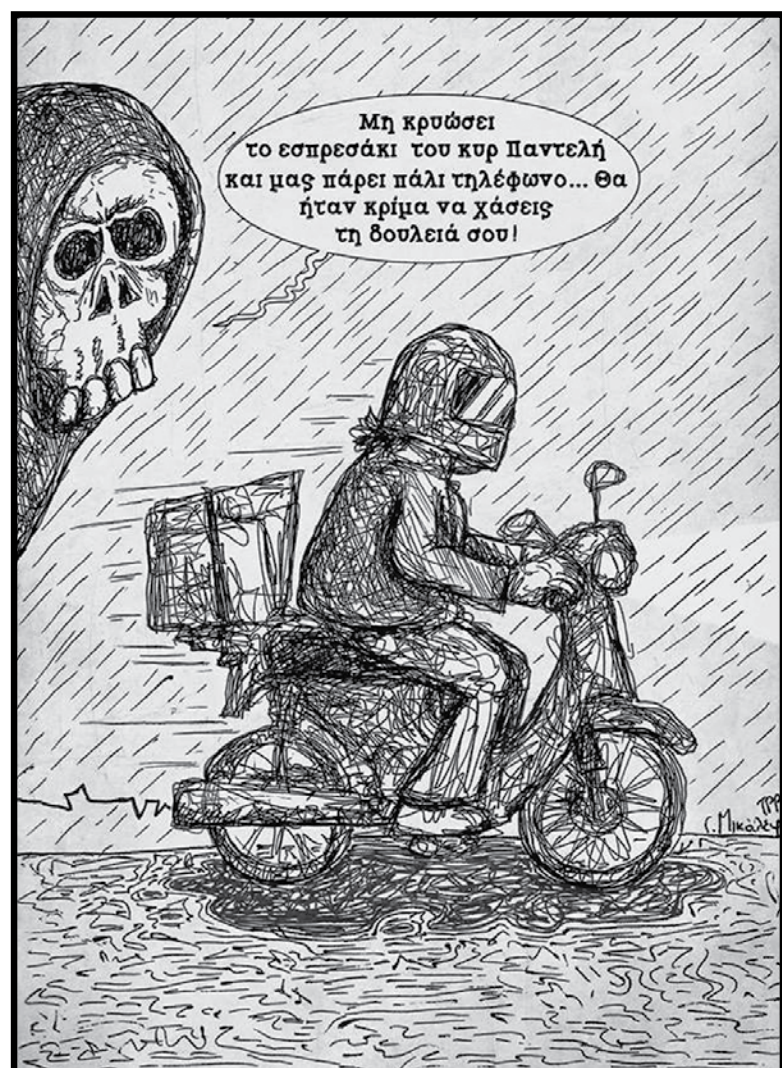
▶ Δύο εβδομάδες μετά, στις 16/1, πάλι στα Χανιά, την ίδια κατάληξη είχε κι άλλος συναδελφός μας 21 ετών, όπου κατά τη διάρκεια της δουλειάς του συγκρούστηκε με άλλο όχημα και απεβίωσε.

▶ Στις 13/2 το βράδυ, ο συνάδελφος διανομέας Δημήτρης Σερεβέτας, που εργαζόταν στην Πέυκη στην πιτσαρία «eros pizza», έχασε τη ζωή του εν ώρα εργασίας ενώ ήταν καθ' οδόν για παραγγελία και αδήλωτος.

▶ Στις 19/2 στη Θεσσαλονίκη, συνάδελφος 19 ετών έχασε τη ζωή του μετά από μια εβδομάδα νοσηλείας στο νοσοκομείο, αφού είχε συγκρουστεί με διερχόμενο όχημα.

Μόνο τους τελευταίους τρεις μήνες γνωρίζουμε για 7 συναδέλφους. Ως σωματείο εκτιμάμε πως οι νεκροί είναι ακόμη περισσότεροι, γιατί γνωρίζουμε πως ούτε όλοι οι θάνατοι δημοσιοποιούνται ούτε όλα τα δυστυχήματα καταγράφονται ως εργατικά. Συχνά, οι εργαζόμενοι είναι είτε πλήρως ανασφάλιστοι, είτε αδήλωτοι την ώρα του «ατυχήματος» και η τροχαία αρνείται να καταγράψει το ατύχημα ως εργατικό.

Ειδικά στον κλάδο της ταχυδιανομής (DELIVERY) τα εργατικά «ατυχήματα» και τα θανατηφόρα δυστυχήματα αποτελούν την τραγική μας καθημερινότητα. Στην πραγματικότητα μιλάμε για δολοφονίες εργατών και εργατριών με την σφραγίδα του Ελληνικού κράτους, της εκάστοτε κυβέρνησης και του υπουργείου εργασίας που έχουν τα χέρια τους βαμμένα με αίμα. Συνένοχοι όχι με τον εκούσιο θύτη ενός τροχαίου εργατικού ατυχήματος, αλλά συνένοχοι με τους εργοδότες, τους επιχειρηματίες που μας ξεζουμίζουν μέχρι θανάτου για να αυξήσουν τα κέρδη τους. Οι ευθύνες βαραίνουν το Ελληνικό κράτος και τις κυβερνήσεις που κόβουν και ράβουν την εργατική νομοθεσία στα μέτρα των εργοδοτών που τους χρηματοδοτούν ενώ την ίδια στιγμή υποστελεχώνουν και απαξιώνουν τους ελεγκτικούς μηχανισμούς (Ι.Κ.Α, Σ.ΕΠ.Ε). Μηχανισμοί βέβαια που στα χαρτιά διασφαλίζουν μεν το εργατικό δίκαιο, αλλά στην πραγματικότητα τις περισσότερες φορές κλείνουν το μάτι στους εργοδότες.

Στο προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας μας (No 33) είχαμε καταγράψει εκτενώς τους λόγους που προκαλούν εργατικό ατύχημα. Αναφέρουμε ξανά πως το πεδίο της εργασίας μας είναι ο δρόμος, είδη μια πολύ δύσκολη και ειδική συνθήκη, που όταν βρισκόμαστε για πολλές ώρες είμαστε εκτεθειμένοι σε επιπλέον κινδύνους. Από τις κακοτεχνίες των δρόμων ως τις ακραίες καιρικές συνθήκες αλλά και την επικίνδυνη οδήγηση άλλων οδηγών. Συνάδελφοι, τεράστιος παράγοντας που έχουμε τόσους θανάτους είναι η πίεση που δεχόμαστε από τα αφεντικά. Γνωρίζουμε πολύ καλά την εντατικοποίηση που βιώνουμε και τη μεταχείριση από τους εργοδότες μας λες και είμαστε μηχανές που αντέχουν κι άλλο πρεσάρισμα. Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας και πάγιο αίτημα της συνέλευσής μας, είναι η παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας (ΜΑΠ) από τον εργοδότη τα οποία μειώνουν κατά πολύ τον κίνδυνο ενός θανατηφόρου ατυχήματος. Στο ίδιο πλαίσιο κινείται και το αίτημα για παροχή ορθώς συντηρημένου εταιρικού δικύκλου που θα είναι και αυτό ευθύνη του εργοδότη. Τέλος, εμείς οι ίδιοι κάποιες φορές γινόμαστε ανταγωνιστικοί στην εργασίας μας, δηλαδή στο δρόμο, αδιαφορούμε για τους συναδέλφους ή και κάποιες φορές οδηγούμε επικίνδυνα με μια ανεμελεια που κοστίζει ζωές.

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Ως πότε θα μετράμε νεκρούς συναδέλφους και απλώς θα λέμε “κρίμα”; Για μας, για το σωματείο, για τη Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου, ο δρόμος του αγώνα ξεκινάει με τη συνείδηση, πως η ζωή μας δεν ξεπουλιέται για ένα σουβλάκι ή ένα φάκελο στις ορέξεις των αφεντικών μας. Με τη σκέψη πως ο χώρος εργασίας μας δεν είναι αγώνας δρόμου, αλλά πεδίο συλλογικών διεκδικήσεων. Ξέρουμε πως μπορεί να οδηγούμε μόνοι, αλλά αισθανόμαστε ο ένας τον άλλο κοντά μόνο όταν ενώνουμε τις φωνές μας. Όταν ως εργαζόμενοι δεν είμαστε μόνοι, τότε δεν είμαστε και αναλώσιμοι. Όταν συλλογικά προτάσουμε τα όχι μας, γνωρίζουμε πως το νήμα της ζωής δεν χάνεται τόσο εύκολα διότι το κρατάνε πολλά χέρια.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΤΗΤΑ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ
ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΥΚΛΟ
ΚΑΙ ΜΑΠ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΓΟΔΟΤΗ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΑΛΕΡΕΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΦΑΓΕΙΩΝ ΣΤΙΣ ΓΑΛΕΡΕΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Δεν είναι μόνο στην ταχυδιανομή / ταχυεστίαση που πέφτουν κορμιά. Και στις εταιρείες κούριερ η εντατικοποίηση χτυπάει κόκκινα ενώ η προσωρινονηπτα που εκτοξεύει την εργασιακή ανασφάλεια είναι το νέο εργασιακό μοντέλο της πολυδιαφημιζόμενης «ανάπτυξης». Στο χρυσοφόρο ελ ντοράντο των ταχυμεταφορών, η πενήνθερη οχτάωρη εργασία με πλήρη δικαιώματα αντικαθίσταται σταδιακά από «ενοικιαζόμενους» με μηνιαίες συμβάσεις, από «κομματάδες», από ένα εργασιακό καθεστώς που συνεχώς επιδεινώνεται από τους εξαντλητικούς ρυθμούς της εντατικοποίησης, την εργοδοτική ασυδοσία και τα εργατικά «ατυχήματα».

Δεν σταμάτησαν να πλουτίζουν

Αντίθετα από τους εργαζόμενους, που την τελευταία δεκαετία είδαν τους μισθούς και τα δικαιώματά τους να κατρακυλούν, τα αφεντικά του κλάδου της ταχυδρόμησης/ταχυμεταφοράς είδαν τις εταιρείες τους να σημειώνουν κερδοφορία καθόλη την περίοδο της κρίσης και τα έσοδα εξακολουθούν να αυξάνονται¹. Ένας από τους παράγοντες που παίζουν καθοριστικό ρόλο είναι πως οι δουλειές «ανοίγουν» για τα αφεντικά λόγω της αλματώδους αύξησης των διακινούμενων εμπορευμάτων (κυρίως των μικροδεμάτων) που οφείλεται, με την σειρά της, στους ρυθμούς ανάπτυξης της διαδυστοκικής αγοράς². Με λίγα λόγια όλο και περισσότεροι άνθρωποι, σε ετήσια βάση, πραγματοποιούν αγορές μέσω του διαδικτύου και όλο και περισσότερα εμπορεύματα διακινούνται από τους συνάδελφους ταχυμεταφορείς για λογαριασμό των εταιρειών κούριερ. Παράλληλα, η πολυαναμενόμενη από τις ιδιωτικές εταιρείες «απελευθέρωση» της ταχυδρομικής αγοράς, έσπασε το μονοπώλιο των ΕΛ.ΤΑ στο επιστολικό ταχυδρομείο (φάκελοι των 100 γραμμαρίων) κι έδωσε την ευκαιρία σε αρπακτικά όπως ο Φέσσας της ACS (που επί χρόνια ηριόνηζαν την καρέκλα του δημόσιου χαρακτήρα της ταχυδρόμησης) να χτυπήσει δουλειές όπως για παράδειγμα οι λογαριασμοί της ΕΥΔΑΠ ή των εταιρειών τηλεφωνίας. Εδώ πρέπει να επισημάνουμε πως η «απελευθέρωση» της αγοράς που έδωσε φτερά στα αφεντικά σήμανε την ταυτόχρονη φυλάκιση των εργαζομένων στο κλουβί της εργασιακής επισφάλειας. Πλέον, οι επιστολές δεν διακινούνται από τους ταχυδρόμους με τις οχτάωρες συμβάσεις και τα πλήρη δικαιώματα αλλά από εργαζόμενους με ελαστικές σχέσεις εργασίας που είναι φτηνότεροι και απολύτως αναλώσιμοι. Η σταδιακή μετατροπή των ΕΛ.ΤΑ σε μια ακόμη ιδιωτική εταιρεία με αποκλειστικό γνώμονα το κέρδος είναι ένα συντριπτικό στρατηγικό πλήγμα όχι μόνο για τα εργασιακά δικαιώματα αλλά και για τον κοινωνικό και δημόσιο χαρακτήρα του ταχυδρομείου.

Η άλωση των ΕΛΤΑ απογειώνει τις προοπτικές και αυξάνει άμεσα με «ζεστό» δημόσιο χρήμα τον κύκλο εργασιών των ιδιωτικών εταιρειών. Επιπλέον, η αγορά της ταχυμεταφοράς,

εμφανίζει μεγάλες συγκεντρώσεις κεφαλαίου. Μια χούφτα εταιρειών του κλάδου³ –ανάμεσά τους η ACS, η SPEEDEX⁴, η Γενική Ταχυδρομική & τα ΕΛΤΑ courier⁵ - ελέγχουν πάνω από το 80% της πίτας. Την ίδια στιγμή πάνω από 400 εταιρείες δορυφόροι μοιράζονται το υπόλοιπο 20% αυτής της πίτας, που πολλά κομμάτια της, αφορούν υπεργολαβίες, εκδουλεύσεις και «θελήματα» για «τους μεγάλους παίκτες». Πρόκειται για μια ιδανική συνθήκη για τα αφεντικά όπου οι «μεγάλοι» ρυθμίζουν όχι μόνο τις τιμές της αγοράς αλλά και το σύνολο των εργασιακών σχέσεων στον κλάδο ενώ καθορίζουν ποιά περιφερειακή εταιρεία θα μείνει και ποια θα φύγει ανάλογα με την «προσαρμοστικότητα» που επιδεικνύει στις απαιτήσεις τους.

Εκεί που μας χρωστούσαν μας έξεψαν σα βόδια

Η σταδιακή συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων, χάρις στη λαίλαπα των αντεργατικών νόμων που ψηφίζει σωρηδόν το ελληνικό κοινοβούλιο, συνέβαλλε με τη σειρά της στην αύξηση της κερδοφορίας των ιδιωτικών εταιρειών. Στο περιβάλλον της κρίσης, με ενισχυμένο νομικό οπλοστάσιο, στο πλαίσιο ενός λυσσαλέου καπιταλισμού μιας άκρως ανταγωνιστικής αγοράς, τα αφεντικά δημιούργησαν ένα δυστοπικό εργασιακό τοπίο όπου τις «σφαλίεςρες» τις τρώμε μονίμως οι εργαζόμενοι. Και μιλάμε για όλους τους εργαζόμενους: από τους διακινητές, τους συναδέλφους στις γραμμές παραγωγής στα hub, τις τηλεφωνήτριες, τους υπάλληλους υποδοχής, τους αυτοκινητιστές και δικυκλιστές οδηγούς διανομείς, **όλοι είδαν τους μισθούς τους να μειώνονται και τον φόρτο εργασίας να «χτυπάει κόκκινα»**. Η συνεχής εντατικοποίηση που εκτινάσσει τον αριθμό των παραλαβών και των παραδόσεων και αυξάνει τον όγκο των μεταφερόμενων προϊόντων έχει καταλυτική επίδραση στην αύξηση του άγχους και της πίεσης (που πολύ συχνά εμφανίζεται με τη μορφή καρδιακών επεισοδίων) ενώ ταυτόχρονα προχωρά αλά μπρατσέα με τη μείωση των μισθών και την αύξηση των εργατικών δυστυχημάτων και ατυχημάτων. Είναι γεγονός πως οι όροι εργασίας έχουν απορρυθμιστεί πλήρως. Η «κρίση» αποτέλεσε το απαραίτητο όχημα, προκειμένου οι μεγάλοι παίκτες να επιβάλλουν ένα καθεστώς εργασίας που βασίζεται στο ξεζούμισμα, στην ανασφάλεια και στην υποταγή. Φυσικά, οι μικρές εταιρείες ακολούθησαν, με την σειρά τους, το παράδειγμα των μεγάλων. Άλλωστε από την πίτα της ταχυμεταφοράς /ταχυδρόμησης, που για το 2018 υπολογιζόταν στα 300 εκατ. ευρώ, έπρεπε να φάνε όλοι. Κι ένας σίγουρος τρόπος για να αυξηθούν τα κέρδη είναι πάντοτε η στυγνή εκμετάλλευση των εργαζομένων. Η εντατικοποίηση σε συνδυασμό με τις μειώσεις μισθών, τις ελαστικές και νέες μορφές εργασίας (συμβάσεις ορισμένου χρόνου, μερική απασχόληση, ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι, κομματάδες & μπλοκάκηδες), τις αδήλωτες υπερωρίες, το «προαιρετικό» δήμερο αποτέλεσαν κλωτσιά στο στομάχι των συναδέλφων. **Οι εργαζόμενοι έγιναν το λάστιχο στην σφεντόνα των εργοδοτών** ενώ, παράλληλα, η «υγιής ανταγωνιστικότητα», η «εξυγίανση των εταιρειών» και η «τεχνολογική ανάπτυξη»,

ποδοπάτησαν με τη σειρά τους όποια εργασιακά δικαιώματα και κεκτημένα δεν είχαν μπει στο πάγκο του χασάπη.

Υγιής «ανταγωνιστικότητα» & «εξυγίανση» των εταιρειών

Τα franchise αποτέλεσαν τον δούρειο ίππο για την αναδιάρθρωση των μεγάλων εταιρειών. Με βάση το δόγμα του σοκ (αλληπάλληλα χτυπήματα στους απο κάτω, ώστε να μείνει πάντα κάτω και πιο κάτω), μια κλασσική κομπίνα των μπτρικών ήταν η εξής:

1. Ανοίγω καταστήματα
2. Βαφτίζω ιδιοκτήτες τους αχυράνθρωπους που έχω ορίσει ως πράκτορες του καταστήματος προκειμένου να αποποιοίμαι οποιαδήποτε ευθύνη έχω απέναντι στο δημόσιο και στους εργαζόμενους
3. Μακροπρόθεσμα ή και βραχυπρόθεσμα, ανάλογα με τη συγκυρία, βαράω κανόνι σε Ι.Κ.Α, εφορία, προμηθευτές και εργαζόμενους και
4. Ανοίγω μια «νέα» επιχείρηση, με το ίδιο λογότυπο (της μπτρικής εταιρείας), τα ίδια voucher, (της μπτρικής εταιρείας) τα ίδια μηχανάκια, αυτοκίνητα, το ίδιο πελατολόγιο και παράλληλα έχω ξεφωρτωθεί αυτούς που «σπκώνουν το ανάστημά τους» και εξασφαλίζω φθηνούς και υποταγμένους εργαζόμενους, χωρίς εμπειρίες συλλογικών αγώνων.

Οι μπτρικές εταιρείες «πτώχευαν» τεχνηέντως τα franchise, άλλαζαν Α.Φ.Μ και στην υποτιθέμενη «νέα» επιχείρηση, οι παλιοί εργαζόμενοι έπρεπε να δεχτούν συντριπτικές μειώσεις μισθών, μη αναγνώριση προϋπηρεσίας και να παραιτηθούν από τα δικαιώματα αποζημίωσης από το κλείσιμο της «παλιάς» εταιρείας. Με αυτό τον τρόπο, βασιζόμενες σε διάτρυτες νομοθεσίες, οι μπτρικές εταιρείες αποποιοούνται οποιαδήποτε υποχρέωση έχουν απέναντι στους εργαζόμενους που διακινούν προϊόντα και υπηρεσίες στο όνομα της εκάστοτε επιχείρησης (ACS, SPEEDEX, Γενική Ταχυδρομική, ΕΛΤΑ courier) ενώ σε όλα τα άλλα πεδία έχουν τον απόλυτο έλεγχο των καταστημάτων.

Αυτή την στρατηγική «υγιούς ανταγωνιστικότητας και εξυγίανσης» χρησιμοποίησαν εταιρείες του κλάδου όπως η acs και η γενική ταχυδρομική ή και τα elta courier. Και μην νομίζει κάποιος πως υπερβάλλουμε. Αυτό συνέβει σε μια σειρά καταστημάτων της acs. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα εξής: Αγ. Παρασκευή, Μενίδι, Άλιμος, Κουκάκι, Κολωνάκι, Μιχαλακοπούλου...Ψάχνοντας κάποιος στο διαδίκτυο ή στο σάιτ του σωματείου (sveod.gr) θα βρει πολύ υλικό για μελέτη. Και το ξαναλέμε **η μαμά εταιρεία έβγαине πολλαπλά κερδισμένη: Δεν χρωστούσε σε κανέναν, ξεμπέρδευε με αυτούς που υπερασπίζονται την αξιοπρέπείά τους και με την ανεργία να καλπάζει προσλάμβανε φθηνούς εργαζόμενους χωρίς εμπειρίες αγώνα , χωρίς να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους...** Οι «εξυγιασμένες» πλέον επιχειρήσεις ήταν και παραμένουν κάτεργα εντατικοποίησης, ατομικών διαπραγματεύσεων και εξατομικευμένων εργαζομένων.

1: Η Έφη Κουτσουρέλη αναφέρει ως παράδειγμα την ACS Courier, την εταιρεία του Ομίλου Quest, η οποία την τελευταία τριετία έχει επιδείξει θεματικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Ο κύκλος εργασιών έχει αυξηθεί κατά 60,2%, ενώ η χρηματοοικονομική υγεία της παραμένει εντυπωσιακή, καθώς, παρά την ανάπτυξη της, δεν φέρει κανένα δανειακό βάρος. Το αποτέλεσμα αυτό βασίζεται σε μια συστηματική προσπάθεια του Ομίλου να αναπτυχθεί στον τομέα των ταχυμεταφορών, αξιοποιώντας, από τη μια πλευρά, την εξειδίκευσή του σε τεχνολογικές λύσεις και δραττόμενος, από την άλλη, της ευκαιρίας που ανοίγεται όσο οι συναλλαγές στη χώρα αλλάζουν. Από το 1999, οπότε η ACS έγινε μέλος της Quest, αλλά κυρίως μετά το 2004, όταν ο Όμιλος ανέλαβε το 100% του management, άρχισε μια νέα εποχή, με ενέργειες που στόχευσαν στην εκτεταμένη αναδιάρθρωση του δικτύου καταστημάτων της, στην αναβάθμιση της οργάνωσης και των υποδομών της, στη σταδιακή ανανέωση της εικόνας της, στη βελτίωση όλων των διαδικασιών της, καθώς και στην εκπαίδευση των υπαλλήλων της, με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση. Η ACS παραδοσιακά ηγούνταν της αγοράς ταχυμεταφορών, ωστόσο σήμερα διαθέτει το μεγαλύτερο μερίδιο (24%). Παράλληλα, στην αγορά του απλού ταχυδρομείου, όπου δραστηριοποιείται τα τελευταία χρόνια, μετά την απελευθέρωση των ταχυδρομικών υπηρεσιών, κατέχει ένα μερίδιο περίπου 5%, με τις προοπτικές να είναι θετικές.

Το 2016 ο κύκλος εργασιών της άγγιξε τα 90 εκατ.ευρώ, τα λειτουργικά κέρδη EBITDA ανήλθαν στα 11,7 εκατ.ευρώ από 7 εκατ.

ευρώ περίπου το 2015, ενώ η προ φόρων κερδοφορία διαμορφώθηκε στα 10,8 εκατ.ευρώ”. (πηγή fortunegreece.com-1812/2017)

2: Σύμφωνα με στοιχεία που παρουσιάστηκαν σε εκδήλωση, το 2017, που διοργάνωσε ο GR.EC.A (Ελληνικός Σύνδεσμος Ηλεκτρονικού Εμπορίου – GReek ECommerce Association) με τη συνεργασία της Mastercard (στρατηγικού συνεργάτη και υποστηρικτή του του Συνδέσμου), προκύπτουν τα εξής: Ο τζίρος του e- shopping εκτινάχθηκε το 2016 στα 4,5 δισ. ευρώ από 3,85 δισ. ευρώ έναν χρόνο νωρίτερα και μέχρι το 2020 αναμένεται να «απογειωθεί» στα 10,5 δισ. ευρώ περίπου. Το 2017, στην Ελλάδα, υπήρχαν 1,6 δισ. πελάτες που αγόρασαν μέσω Διαδικτύου, με τις παγκόσμιες πωλήσεις του ηλεκτρονικού εμπορίου να προβλέπεται πως θα φτάσουν τα 3,4 τρις. δολάρια το 2019. Ενώ Οι “online” καταναλωτές ξεπερνούν τα 3 εκ. (σε σύνολο μεγαλύτερο από 7 εκ. χρήστες internet), σύνολο που αντιστοιχεί στο 40% του «online» πληθυσμού

3: Στην ελληνική επικράτεια δραστηριοποιούνται και πολυεθνικές, οι οποίες ελέγχουν τους φακέλους/δέματα/εμπορεύματα που εισέρχονται στην χώρα και ελέγχουν μεγάλο κομμάτι στην αγορά. Για παράδειγμα ο διευθύνων σύμβουλος της DHL ανέφερε τον Μάη του 2018, πως η εταιρεία έχει σήμερα μερίδιο 55% στις εξερχόμενες από την Ελλάδα ταχυμεταφορές, δηλαδή σε αυτές που απευθύνονται σε χώρες του εξωτερικού.

4: Στόχος το 2018, όπως τόνισε ο κ. Κουκουμέλης, με σειρά επενδύσεων που θα ξεκινήσουν άμεσα, είναι να αναρριχηθεί η

εταιρεία ταχυμεταφορών στη δεύτερη θέση. Σημειώνεται ότι η Speedex διαγράφει ανοδική τροχιά από το 2013. Το 2016 ο κύκλος εργασιών έφτασε τα 33,54 εκατ. ευρώ, έναντι 29,7 εκατ. ευρώ το 2015”. (πηγή:naftemporiki.gr 25/12/2017)

5: Σύμφωνα με τον πρόεδρο της εταιρείας, Αντώνη Φειδοπιάστη, η φεινική χρήση (2017) αναμένεται να κλείσει με τζίρο ύψους 34-35 εκατ. ευρώ, ενώ η εκτίμηση για το 2019 είναι -κατά τον διευθύνοντα σύμβουλο, Δημήτρη Αποστολάκο- ότι ο κύκλος εργασιών θα διαμορφωθεί σε περίπου 50 εκατ. ευρώ, με βάση τον ισχύοντα σχεδιασμό και τα προγραμματισμένα έργα. [...] Παρότι δεν είχαμε την απαραίτητη επιθετική πολιτική, κατέχουμε την τέταρτη θέση και φιλοδοξούμε να φτάσουμε στη δεύτερη το 2019 [...] Ο ανταγωνισμός σίγουρα θα δημιουργήσει αναταράξεις και συγχωνεύσεις. Είμαστε έτοιμοι να τον αντιμετωπίσουμε» σημείωσε ο κ.Φειδοπιάστης, προσθέτοντας ωστόσο ότι η ΕΛΤΑ Courier είναι αναγκασμένη να κινείται με κανόνες μιας ΔΕΚΟ (λόγω του ότι είναι θυγατρική των ΕΛΤΑ), κάτι που σημαίνει ότι υποχρεούται να δημοσιεύει και να κοινοποιεί τον σχεδιασμό της. «Οι ανταγωνιστές μάς ..διαβάζουν πριν κινήσουμε μια διαδικασία» είπε χαρακτηριστικά και πρόσθεσε ότι η εταιρεία βρίσκεται σε ανοικτή γραμμή επικοινωνίας με το υπουργείο και γίνεται σοβαρή προσπάθεια ώστε «τα προβλήματα να ξεπεραστούν και η εταιρεία να λειτουργεί όπως της αξίζει, κάτι που δεν συμβαίνει σήμερα». (από την συνέντευξη Τύπου στη Θεσσαλονίκη, με αφηγή τη συμμετοχή της εταιρείας στην 82η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.)

Από το ψαλίδισμα... στις τεχνολογικές εφαρμογές

Η εντατικοποίηση της εργασίας των κούριερ επετεύχθη σε μεγάλο βαθμό και με τη βοήθεια τεχνολογικών καινοτομιών. Κάθε πόστο στις εταιρείες ταχυμεταφορών «αναδιάρθρωθηκε» χάρις σε μια σειρά τεχνολογικές καινοτομίες, κορωνίδα των οποίων σε επίπεδο εντατικοποίησης, ελέγχου και αξιολόγησης αποτελεί το PDA. Τ' αφεντικά ψαλίδισαν (αναδιάρθρωσαν) θέσεις εργασίας, μισθούς, μόνους, έξοδα κίνησης και συντήρησης για το δίκυκλο και την ίδια στιγμή ξόδεψαν χιλιάδες ευρώ στις νέες τεχνολογίες, με μόνιμη επωδό την επίκληση της ανταγωνιστικότητας. Οι εξαντλητικοί ρυθμοί εργασίας βαφτίστηκαν «παραγωγικότητα». Οι κούριερ παρακολουθούμαστε διαρκώς από το μεγάλο αδελφό που καταγράφει και επιτηρεί τις κινήσεις μας και μετρά τα χιλιόμετρα που διανύουμε, τις στάσεις, τις παραδόσεις και αξιολογεί τις επιδόσεις μας... Επικουρικά, στο άγχος και στην ένταση του δρόμου οι εταιρείες φρόντισαν να προστεθεί και το άγχος της συνεχούς αξιολόγησης του PDA.

Αναπόφευκτα, μετά την καθολική εφαρμογή του PDA ακολούθησαν οι απολύσεις των «μη παραγωγικών» ταχυμεταφορέων. Οι διάσπαρτες πλην όμως επιλεκτικές απολύσεις συμμόρφωσαν τους υπόλοιπους, προκειμένου να επιδείξουν διάθεση για «συνεργασία», διάθεση για «εργασιακή ειρήνη» μεταξύ των «κοινωνικών εταίρων» και να σκύψουν το κεφάλι. Τα επιχειρησιακά σωματεία κατά την προσφιλή τους συνήθεια αλληθώρισαν κοιτώντας το δέντρο (ενός ακόμη επιδόματος που ποτέ δεν πήραν, απλά για να θολώσουν τα νερά) και όχι το δάσος της απόλυτης αναδιάρθρωσης της εργασίας μέσω της επιβολής ενός μηχανισμού εντατικοποίησης και ελέγχου.

Την ίδια στιγμή που τα λεφτά έρεαν σε τεχνολογικές επενδύσεις, άρχισε να κλείνει η στρόφιγγα για τις αυτονότες υποχρεώσεις των εταιρειών, το εταιρικό δίκυκλο και τα Μέσα Ατομικής Προστασίας (ΜΑΠ). Με τον καιρό τα εταιρικά δίκυκλα αντικαθίστανται όλο και περισσότερο από τα ιδιωτικά και οι εταιρείες κούριερ δίνουν κάτι ψιλά παραπάνω από τα ψίχουλα του β α σ ι κ ο ύ

μισθού που σε καμμία περίπτωση δε ανταποκρίνονται στα πραγματικά έξοδα κίνησης και συντήρησης του ιδιόκτητου δίκυκλου, ενώ η αποζημίωση χρήσης φαίνεται πως έχει περάσει στη σφαίρα των ταμπού και δεν γίνεται καν λόγος. Όπως και λόγος δεν γίνεται και για τα Μέσα Ατομικής Προστασίας (κράνος, παντελόνι και μπουφάν μηχανής, γάντια με κόκκαλα, αδιάβροχα με ανακλαστήρες), που αποτελούν είδος πολυτελείας στις εταιρείες κούριερ. Παρότι τα εργατικά ατυχήματα διαδέχονται το ένα το άλλο με καταγιστικούς πλέον ρυθμούς λόγω και της συνεχούς υποτίμησης της εργασίας μας, οι εργαζόμενοι παραμένουμε αναλώσιμοι. Παροϊμιώδης σε πρωτοτυπία, όσο αφορά την επίδειξη θράσους, αποτελούν οι εταιρείες κούριερ που «παρέχουν» μπουφάν μηχανής με την φίρμα τους, στους συναδέλφους κούριερ... φυσικά με ευκολίες πληρωμής, μιας και για την «παροχή»κρατούν από τον μισθό τους ένα ποσό κάθε μήνα. Τσάμπα διαφήμιση και παραμύθι εταιρικής υπευθυνότητας... με δόσεις!

Χαμένοι είναι οι αγώνες που δεν δόθηκαν

Στη λυσσαλέα επίθεση των αφεντικών δεν υπήρξε η απαραίτητη αντίσταση, δεν στήθηκαν τα απαραίτητα αναχώματα. Στην επέλασή τους, τα αφεντικά βρέθηκαν μπροστά σε μια συμφωνία προθύμων που, ούτως ή άλλως, και τα προηγούμενα χρόνια τους έρραιναν με ροδοπέταλα. Οι υμντές της «εργασιακής ειρήνης» και των «κοινωνικών εταίρων» με πρωτοπόρους τα επιχειρησιακά σωματεία της acs, της speedex, της γενικής ταχυδρομικής και τους κρατικοδίαιτους, καρεκλοκένταυρους συνδικαλιστές των ΕΛ.ΤΑ κατέθεσαν τα όπλα αμαχητί. Συμφώνησαν στην εφαρμογή το, PDA, αποδέχτηκαν τη μείωση των μισθών ως αναγκαίο κακό, άνοιξαν την πόρτα στις δουλεμπορικές εταιρείες της «ενοικιαζόμενης εργασίας», έβαλαν πλάτη στην εισαγωγή ελαστικών σχέσεων εργασίας και την δημιουργία εργαζομένων πολλών ταχυτήτων. Βέβαια, το χαλί είχε στρωθεί από χρόνια, όπως για παράδειγμα με τη μόνιμη άρνηση των ισόβιων προέδρων της ACS αλλά και της SPEEDEX να προχωρήσουν στην ένταξη των εργαζομένων των franchise στα επιχειρησιακά σωματεία. Η αταλάντευτη άρνησή τους να προχωρήσουν στις αναγκαίες αλλαγές προκειμένου να καλύψουν συνδικαλιστικά, χιλιάδες κυριολεκτικά συναδέλφους στα εκατοντάδες καταστήματα ανά την επικράτεια οφείλεται είτε στην απόλυτη συνδικαλιστική ανεπάρκειά τους, είτε σε πρόθεση είτε σε καθαρόαιμη βλακεία. Οχυρωμένοι πίσω από τη ισόβια μικροεξουσία τους προέβαλλαν το επιχείρημα πως προφυλάσσουν τις επιχειρησιακές συμβάσεις με αποτέλεσμα όταν τα αφεντικά εξαπέλυσαν την επίθεσή τους να έχουν να αντιμετωπίσουν μικρούς κι ανίσχυρους αντίπαλους σε άμυνα και όχι ισχυρά σωματεία με χιλιάδες μέλη έτοιμα για αντιπερισπασμό και αντεπίθεση. Θιασώτες ενός συνδικαλισμού που μετά τους «κοινωνικούς εταίρους» και τη «εργασιακή ειρήνη» έφτασε στο σημείο να συντάσσεται με τη θεωρία της «κοινωνικής συμμαχίας» ήταν, είναι και θα είναι αγκάθι στα πλευρά της τάξης, καλοί και άξιοι μόνο για τη άγωνα μονιμότητα της θέσης τους.

Το ΣΒΕΟΔ έδωσε τις δικές του μάχες για να εμποδίσει την επέλαση των εταιρειών του «χώρου». Βρεθήκαμε μέσα και έξω από αρκετά καταστήματα εταιρειών courier, για να στηρίξουμε τα μέλη μας και όσους εργαζόμενους δεν παρέδιδαν τα όπλα αμαχητί. Μέλη μας αντιστάθηκαν στην χρήση του PDA, χωρίς ωστόσο να δικαιωθούν. Παρόλαυτα, και εμείς με τη σειρά μας, δεν κατάφερα να ανακόψουμε την λυσσαλέα επίθεση, όμως δημιουργήσαμε αναχώματα. Οι εργαζόμενοι της Γενικής Ταχυδρομικής Αιγάλεω επέστρεψαν στην εργασία τους. Η speedex ανακάλεσε απολύσεις. Η μητρική acs αποζημίωσε τους εργαζόμενους μετά το «κανόνι» της acs Αγ. Παρασκευής. (Ο καθένας μπορεί

να ανατρέξει στα τευχά της εφημερίδας μας στο διαδίκτυο και να αντλήσει πλούσιες πληροφορίες). Παράλληλα είδαμε τις ελλείψεις, τα λάθη μας και προχωράμε μαθαίνοντας. Συνεχίζουμε να εκδίδουμε την εφημερίδα μας και να την μοιράζουμε στους χώρους δουλειάς, συνεχίζουμε να σπίνουμε και να στηρίζουμε επιτροπές εργαζομένων, συνεχίζουμε τις εξορμήσεις, τις παρεμβάσεις, τις στάσεις εργασίας, τις απεργίες, συνεχίζουμε τις παρεμβάσεις στις επιθεωρήσεις εργασίας, συνεχίζουμε να καταγγέλλουμε τα εργατικά ατυχήματα και την εργοδοτική τρομοκρατία, συνεχίζουμε να βρισκόμαστε στο δρόμο του αγώνα.

Τρία βήματα πίσω ένα άλμα μπροστά Εγκύκλιος Απεργία Πέμπτη 11 Απρίλη 2019

Ένας νέος κύκλος αγώνα ανοίγει με την εγκύκλιο για τους εργαζόμενους οδηγούς δίκυκλου (courier/ντελιβεράδες/ εξωτερικούς) που εξέδωσε το υπουργείο στις 28 Δεκέμβρη του 2018. Στο επίκεντρο βρίσκονται αυτά που θα έπρεπε να είναι αυτονόητα, όσο αυτονόητα είναι το γραφείο, το βανάκι, το φορτηγό, οι υπολογιστές που παρέχει μια επιχείρηση ταχυμεταφοράς. Η εγκύκλιος ορίζει πως, οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν Μ.Α.Π και εταιρικό δίκυκλο ή, στην χειρότερη περίπτωση, αποζημίωση για έξοδα κίνησης, συντήρησης και χρήσης του δίκυκλου, δηλαδή, αυτά που υπαγορεύει η κοινή λογική.

Συνάδελφοι, το δίκιο μας κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Οι ρυθμοί εργασίας, το αυξανόμενο άγχος να γίνουν οι παραδόσεις/εισπράξεις, η ηλεκτρονική επιτήρηση μέσω του «μεγάλου αδελφού», η συνεχής έκθεση στα καιρικά φαινόμενα, η οδήγηση στα ολισθηρά ή/και καταστρεμμένα οδοστρώματα, τα αμέτρητα τροχαία και η κακή οδηγική συμπεριφορά, οριοθετούν το καθεστώς εργασίας μας. Οι νεκροί συνάδελφοι είναι μια τραγική απόδειξη πως αυτό το καθεστώς είναι αιμοβόρο και τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει προς το καλύτερο, αν καθόμαστε με στραυρωμένα χέρια, σιωπηλοί, διασπασμένοι, αναθεματίζοντας τη κακή μας μοίρα. Την Πέμπτη 11 Απρίλη 2019 η απεργία του σωματείου μας είναι μία ακόμη στάση της μάχης για να υπερασπιστούμε το δίκιο μας. Μια στάση στον εαυτό μας που καθημερινά σφίγγει το στομάχι από τα νεύρα, το άγχος, τις ιδιοτροπίες των πελατών/προϊσταμένων, το φόρτο εργασίας, το άγχος και τρέξιμο, στον εαυτό μας που συνηθίζει την μοιρολατρεία και την αδιαφορία, στον εαυτό μας που λέει «δόξα ο θεός έχω μια δουλίτσα», στον εαυτό μας που στρώνει το δρόμο της υποταγής στο παιδί του. Στις 11 Απρίλη δεν βάζουμε κουτί. Θα κάνουμε στάση στη διπλή γραμμή του δρόμου. Όλοι μαζί. Εσύ, εγώ, αυτός, ο ένας δίπλα στον άλλον σε μια απεργιακή μοτοπορεία, ενάντια στην υποτίμηση και εκμεταλλευσή μας, για την αξιοπρέπειά μας, για τις ώρες και την ζωή που μας κλέβουν.

**ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΥΚΛΟ
ΜΕΣΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ ΚΑΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ
ΕΝΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΤΗΤΑ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ**

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΝΕΙΣ «ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΗ»...

ΕΤΟΙΜΗ ΦΟΡΜΑ

ΠΑ ΟΣΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΟΥΝ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΝ

ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΜΗΧΑΝΑΚΙ- ΕΞΟΔΑ ΚΙΝΗΣΗΣ & ΜΕΣΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Παρακάτω ακολουθεί μία φόρμα, που Ο ΚΑΘΕ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΑΤΟΜΙΚΑ Ή ΜΕ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ, μπορεί να καταθέσει στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ).

Από: το Πρωτοβάθμιο Σωματείο «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου», Πρωτοδικείο Αθηνών Α.Μ 26822

Προς: την Επιθεώρηση Εργασίας

Κυρίες, Κύριοι επιθεωρητές,

Ο/Η συνάδελφος ταχυδιανομέας/delivery..... εκτελούσε παραγγελίες - διανομή φαγητού - με ιδιόκτητο δίκυκλο από τις / / / έως και τις / / / και υποχρεώθηκε να επωμίζεται:

Ο/Η συνάδελφος ταχυμεταφορέας/courier..... εκτελούσε παραγγελίες - διανομή επιστολών και μικροδεμάτων - με ιδιόκτητο δίκυκλοαπό τις / / / έως και τις / / / και υποχρεώθηκε να επωμίζεται:

Ο/Η συνάδελφος υπάλληλος εξωτερικών εργασιών εκτελούσε παραγγελίες - εξωτερικές εργασίες - με ιδιόκτητο δίκυκλοαπό τις / / / έως και τις / / / και υποχρεώθηκε να επωμίζεται:

- α) τα έξοδα της βενζίνης
- β) τα έξοδα συντήρησης (τακτικά σέρβις, λάδια, φρένα και λοιπά αναλώσιμα)
- γ) τα έξοδα για την αγορά Μέσων Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π)
- γ) χωρίς να του/της καταβάλλεται από τον εργοδότη/εταιρεία κανενός είδους αποζημίωση ή μίσθωση για την χρήση και τη φθορά του δίκυκλου/μηνανής.

Για τις δαπάνες αυτές ο/η συνάδελφος διαμαρτυρήθηκε επανειλημμένα στον εργοδότη ζητώντας να τις καταβάλλει, ωστόσο εκείνος αρνούνταν.

Σύμφωνα με το εργατικό δίκαιο, για να θεωρηθεί μια εργασιακή σχέση ως εξαρτημένη, πρέπει να ισχύουν μια σειρά ειδικότερων κριτηρίων, όπως:

1. το σταθερό (ημερήσιο, εβδομαδιαίο) ωράριο και ο προσδιορισμός του τόπου εργασίας από τον εργοδότη
2. ο προσδιορισμός του τρόπου εκτέλεσης της εργασίας από τον εργοδότη
3. η ένταξη του εργαζόμενου σε μια ιεραρχικά οργανωμένη υπηρεσία ή εκμετάλλευση
4. η δυνατότητα πειθαρχικού ελέγχου
5. ο τρόπος και η μέθοδος αμοιβής (προσδιορισμός μισθού)
6. ο τρόπος φορολόγησης και κοινωνικής ασφάλισης του εργαζόμενου
7. η παροχή εργασίας σε συγκεκριμένο εργοδότη
8. η διάθεση του εξοπλισμού εργασίας/μέσων παραγωγής (εργαλεία, πρώτες ύλες κλπ.) από τον εργοδότη

Ταυτόχρονα, ισχύουν μια σειρά διατάξεων που περιγράφονται αναλυτικά στα Π.Δ 395/94, 396/94 και στα άρθρα 42 και 43 του ν. 3850/2010 που αφορούν στον εξοπλισμό ατομικής προστασίας και εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και Δημόσιου τομέα, ανεξάρτητα από τον κλάδο οικονομικής δραστηριότητας όπου κατατάσσονται.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ.1 του Π.Δ 395/94, ως εξοπλισμός εργασίας θεωρείται κάθε συσκευή, μηχανή, εργαλείο ή εγκατάσταση που χρησιμοποιείται κατά την εργασία. Επίσης, ο εργοδότης υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε ο εξοπλισμός εργασίας που τίθεται στη διάθεση των εργαζομένων να είναι κατάλληλος για την προς εκτέλεση εργασία ή κατάλληλα προσαρμοσμένος προς το σκοπό αυτό, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων κατά τη χρησιμοποίησή του.

Ο εξοπλισμός αυτός πρέπει να συντηρείται με ευθύνη του εργοδότη ώστε να διατηρείται σε κατάλληλη κατάσταση για να μην ενέχει κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζόμενων οδηγών.

Στην προκειμένη περίπτωση το δίκυκλο/μηνανή δεν αποτελεί ένα απλό εργαλείο (για παράδειγμα ένα σφυρί στην περίπτωση του οικοδόμου) αλλά τον κύριο εξοπλισμό εργασίας, το βασικό εργαλείο/μέσο παραγωγής που χρειάζεται για να εκτελεστεί η συγκεκριμένη εργασία δηλαδή η διανομή/διακίνηση/μεταφορά/παροχή υπηρεσιών. Και ο εξοπλισμός εργασίας, το εργαλείο/μέσο παραγωγής ανήκει στην ευθύνη του εργοδότη. Ο εργοδότης θα πρέπει να διαθέτει το δίκυκλο/μηνανή, είτε αγοράζοντάς την, είτε αποζημιώνοντας τον/την συνάδελφο για τη χρήση της.

Σε αντίθετη περίπτωση παραβιάζεται ο πυρήνας της σχέσης εξαρτημένης εργασίας, αφού ο/η συνάδελφος δεν θα αμείβεται με μισθό μόνο για την εργασία που προσφέρει ως ταχυδιανομέας, ταχυμεταφορέας, υπάλληλο σεξωτερικών εργασιών με δίκυκλο (βασική γενική αρχή του εργατικού δικαίου) αλλά για την εργασία του/της και για την διάθεση του ιδιόκτητου δίκυκλου/μηνανής.

Σε διαφορετική περίπτωση ο εργοδότης παραδέχεται μια ενοχική σχέση εργασίας (δηλαδή την διάθεση του δίκυκλου/μηνανής του/της συναδέλφου χωρίς αντάλλαγμα) πλάι στη βασική σχέση εξαρτημένης εργασίας. Έτσι όμως, η χωρίς αντάλλαγμα διάθεση του δίκυκλου/μηνανής, δεν θα ήταν απλώς παράνομη αφού θα παραβίαζε τον πυρήνα της εξαρτημένης εργασίας αλλά και προφανώς καταχρηστική αφού ο/η εργαζόμενος/η προκειμένου να διατηρήσει τη θέση εργασίας του, υποχρεώνεται πέρα από την διάθεση της εργασίας του και στην χωρίς αντάλλαγμα διάθεση του εξοπλισμού εργασίας/μέσου παραγωγής.

Τελικά, το αντάλλαγμα για την διάθεση του εξοπλισμού εργασίας/μέσου παραγωγής (στην προκειμένη του δίκυκλου/μηνανής) καλύπτεται μέσα από τον βασικό μισθό (μέρος του βασικού μισθού προορίζεται ως αντάλλαγμα χρήσης του δίκυκλου/μηνανής) και με αυτήν

την έννοια παραβιάζονται οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις περί βασικού μισθού.

Σύμφωνα με όσα αναφέραμε παραπάνω ο εργοδότης έχει την ευθύνη να καλύπτει τα έξοδα της βενζίνης, τα έξοδα συντήρησης, τα έξοδα για την αγορά Μέσων Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π) και να καταβάλλει μηνιαία αποζημίωση ή μίσθωση για την χρήση και τη φθορά του δίκυκλου/μηνανής.

Ειδικά για τα Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π) σύμφωνα με το άρθ. 42 και 43 του ν. 3850/2010 όσον αφορά στην προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων, ο κάθε εργοδότης πρωτίστως οφείλει:

- α. να εξασφαλίζει την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων ως προς όλες τις πτυχές της εργασίας και να λαμβάνει μέτρα που να εξασφαλίζουν την υγεία και ασφάλεια των τρίτων,
- β. να έχει στη διάθεσή του μια γραπτή εκτίμηση των υφισταμένων κατά την εργασία κινδύνων για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν ομάδες εργαζομένων που εκτίθενται σε ιδιαίτερους κινδύνους,
- γ. να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στη βάση των αρχών της πρόληψης, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων πρόληψης των επαγγελματικών κινδύνων, ενημέρωσης και κατάρτισης, καθώς και της δημιουργίας της απαραίτητης οργάνωσης και της παροχής των αναγκαίων μέσων,
- δ. να εφαρμόζει τις υποδείξεις των επιθεωρητών εργασίας και γενικά να διευκολύνει το έργο τους μέσα στην επιχείρηση κατά τους ελέγχους,
- ε. να επιβλέπει την ορθή εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων,
- στ. να γνωστοποιεί στους εργαζομένους τον επαγγελματικό κίνδυνο από την εργασία τους, όπως αυτός προσδιορίζεται και αξιολογείται στη μελέτη εκτίμησης επαγγελματικού κινδύνου,
- ζ. να καταρτίζει πρόγραμμα προληπτικής δράσης και βελτίωσης των συνθηκών εργασίας στην επιχείρηση,
- στ. να εξασφαλίζει τη συντήρηση και παρακολούθηση της ασφαλούς λειτουργίας μέσων και εγκαταστάσεων,
- η. να ενθαρρύνει και διευκολύνει την επιμόρφωση και εκπαίδευση των εργαζομένων και εκπροσώπων τους,
- θ. να προσαρμόζει την εργασία στον άνθρωπο, ειδικότερα όσον αφορά στη διαμόρφωση των θέσεων εργασίας, καθώς και την επιλογή των εξοπλισμών εργασίας και των μεθόδων εργασίας και παραγωγής,
- ι. Να παρέχει τις κατάλληλες οδηγίες στους εργαζομένους. Ειδικότερα όσον αφορά στην προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων που ασχολούνται σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με χρήση μεταφορικού μέσου και στην προκειμένη περίπτωση δίκυκλο (μοτοσυκλέτα).

Τα έξοδα των καυσίμων/βενζίνης, των σέρβις/συντήρησης, των Μέσων Ατομικής Προστασίας και η αποζημίωση/μίσθωση για τη χρήση και τη φθορά της μοτοσυκλέτας μπορούν να θεωρηθούν ως επαγγελματικά έξοδα και αποτελεί υποχρέωση του εργοδότη να αποζημιώσει τον εργαζόμενο για επαγγελματικά έξοδα. Δηλαδή, για έξοδα που έγιναν από τον εργαζόμενο ώστε να εκτελέσει την εργασία του. Παραδείγματα τέτοιας μορφής αποζημίωσης που προβλέπεται από την εργατική νομοθεσία είναι αυτή που καταβάλλεται στον εργαζόμενο για την κάλυψη των εξόδων που προκύπτουν από:

- την μετακίνησή του εκτός έδρας ώστε να εκτελέσει την εργασία του
- την κάλυψη των εξόδων που προκύπτουν από τη χρήση αυτοκινήτου του μισθωτού για υπηρεσιακούς λόγους και διάφορες άλλες αποζημιώσεις για επαγγελματικά έξοδα.

(Κουκιάδηςό.π. σελ. 643 ε.π., Βλαστός ό.π. σελ. 750-751, Ζαρδέλνςό.π. σελ. 693, Γκούτοςό.π. μ.ΕΝ56,484, Πούλλοςό.π. σελ. 305, Λαναράς ό.π. σελ. 505 ε.π., Λεοντάρνςό.π.σελ. 198, Μετσητάκος, ό.π. μΕΜ 59, σελ. 262, Καρακατσάνης -Γαρδίκας, ό.π.σελ. 310)

Η περίπτωση των καυσίμων/βενζίνης και των σέρβις/συντήρησης ενός διανομέα μπορούν επίσης να θεωρηθούν επαγγελματικό έξοδο, αφού αποτελούν καθημερινό τακτικό απαραίτητο έξοδο για να μπορεί κάποιος να εκτελέσει την εργασία του ως διανομέας. Επιπλέον η βενζίνη και τα σέρβις αποτελούν έξοδα για αναλώσιμα συντήρησης του εξοπλισμού εργασίας/μέσου παραγωγής και ισχύουν κατά συνέπεια όσα αναφέρουμε παραπάνω για την αποζημίωση χρήσης της μηχανής/δίκυκλου.

Τέλος η εμπειρία του/της συναδέλφου είναι άμεση ότι αφενός αμείβεται με το βασικό μισθό, μέρος όμως του βασικού μισθού προορίζεται για τα έξοδα της βενζίνης, των σέρβις, των Μέσων Ατομικής Προστασίας και της αγοράς του δίκυκλου/μηνανής. Έτσι με αυτήν την έννοια παραβιάζονται οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις περί βασικού μισθού.

Το παρόν υπόμνημα, λαμβάνοντας υπόψιν τις γενικές αρχές του εργατικού δικαίου αλλά και την εγκύκλιο του ΥΠΕΚΑΑ της Δ/νσης Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία που κοινοποιήθηκε προς το σύνολο των Σ.Ε.Π.Ε της επικράτειας στις 18.12.2018 με αρ. πρωτ. 67315/3178 με θέμα «Δράσεις για την προστασία των εργαζομένων σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο», κατατίθεται από τον εργαζόμενο/η μέλος του πρωτοβάθμιου σωματείου «Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου».

Ο/Η (Υπογραφή και Ημερομηνία)

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Παρακάτω ακολουθεί η εγκύκλιος που εκδόθηκε από το υπουργείο στις 28 Δεκέμβρη 2018 και έχει πανελλαδική ισχύ.

Την δημοσιεύουμε ώστε ο κάθε εργαζόμενος να έχει γνώση και να μπορεί να την χρησιμοποιήσει, όταν προκύπτει ανάγκη.

Θέμα: Δράσεις για την προστασία των εργαζομένων σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο

Για την προαγωγή των θεμάτων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε κλάδους οικονομικής δραστηριότητας (π.χ. εστίασης κ.λ.π.) που περιλαμβάνουν εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο και λόγω της μεγάλης επικινδυνότητας αυτού του κλάδου και των εργατικών ατυχημάτων που συμβαίνουν σε αυτόν, απαιτείται να ακολουθηθεί συστηματική προσέγγιση που θα βασίζεται σε ένα πλέγμα συνδυαστικών ενεργειών/δράσεων για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Αυτές οι ενέργειες θα είναι οι εξής: 1) Δράση 1: Παροχή πληροφοριών στους εργοδότες.

Οι εργοδότες επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε κλάδους οικονομικής δραστηριότητας ιδιαίτερα της σίτισης όπου περιλαμβάνονται εργασίες διανομής, θα πρέπει να γνωρίζουν τις γενικές και ειδικές υποχρεώσεις τους (άρθ. 42 και 43 του ν. 3850/2010) όσον αφορά στην προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων τους, μεταξύ δε αυτών ότι κάθε εργοδότης πρωτίτως οφείλει:

α. να εξασφαλίζει την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων ως προς όλες τις πτυχές της εργασίας και να λαμβάνει μέτρα που να εξασφαλίζουν την υγεία και ασφάλεια των τρίτων,

β. να έχει στη διάθεσή του μια γραπτή εκτίμηση των υφισταμένων κατά την εργασία κινδύνων για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν ομάδες εργαζομένων που εκτίθενται σε ιδιαίτερους κινδύνους,

γ. να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στη βάση των αρχών της πρόληψης, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων πρόληψης των επαγγελματικών κινδύνων, ενημέρωσης και κατάρτισης, καθώς και της δημιουργίας της απαραίτητης οργάνωσης και της παροχής των αναγκαίων μέσων,

δ. να εφαρμόζει τις υποδείξεις των επιθεωρητών εργασίας και γενικά να διευκολύνει το έργο τους μέσα στην επιχείρηση κατά τους ελέγχους,

ε. να επιβλέπει την ορθή εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων,

στ. να γνωστοποιεί στους εργαζομένους τον επαγγελματικό κίνδυνο από την εργασία τους, όπως αυτός προσδιορίζεται και αξιολογείται στη μελέτη εκτίμησης επαγγελματικού κινδύνου,

ζ. να καταρτίζει πρόγραμμα προληπτικής δράσης και βελτίωσης των συνθηκών εργασίας στην επιχείρηση,

ςτ. να εξασφαλίζει τη συντήρηση και παρακολούθηση της ασφαλούς λειτουργίας μέσων και εγκαταστάσεων,

η. να ενθαρρύνει και διευκολύνει την επιμόρφωση και εκπαίδευση των εργαζομένων και εκπροσώπων τους,

θ. να προσαρμόζει την εργασία στον άνθρωπο, ειδικότερα όσον αφορά στη διαμόρφωση των θέσεων εργασίας, καθώς και την επιλογή των εξοπλισμών εργασίας και των μεθόδων εργασίας και παραγωγής,

ι. Να παρέχει τις κατάλληλες οδηγίες στους εργαζομένους.

Ειδικότερα όσον αφορά στην προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων που ασχολούνται σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με χρήση μεταφορικού μέσου και στην προκειμένη περίπτωση δίκυκλο (μοτοσυκλέτα), θα πρέπει να γνωρίζουν επιπρόσθετα ότι:

I. Ισχύουν οι διατάξεις του ΠΔ 395/94 που αφορούν στον εξοπλισμό εργασίας και εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και Δημόσιου τομέα, ανεξάρτητα από τον κλάδο οικονομικής δραστηριότητας όπου κατατάσσονται.

II. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ.1, ως εξοπλισμός εργασίας θεωρείται κάθε συσκευή, μηχανή, εργαλείο ή εγκατάσταση που χρησιμοποιείται κατά την εργασία.

III. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ.5, ως χειριστής ορίζεται ο εργαζόμενος που είναι επιφορτισμένος με την χρήση εξοπλισμού εργασίας.

IV. Ο εργοδότης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε ο εξοπλισμός εργασίας που τίθεται στη διάθεση των εργαζομένων να είναι κατάλληλος για την προς εκτέλεση εργασία ή κατάλληλα προσαρμοσμένος προς το σκοπό αυτό, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων κατά τη χρησιμοποίησή του.

V. Ο εξοπλισμός αυτός πρέπει να συντηρείται με ευθύνη του εργοδότη ώστε να διατηρείται σε κατάλληλη κατάσταση για να μην ενέχει κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζόμενων οδηγών.

VI. Οι εργαζόμενοι οδηγοί πρέπει να κατέχουν την απαραίτητη άδεια οδήγησης και να είναι άνω των 18 ετών. Το δε μεταφορικό όχημα οφείλει να έχει άδεια κυκλοφορίας, καθώς και να διαθέτει ασφαλιστήριο συμβόλαιο για την περίπτωση οδικού ατυχήματος. Τέλος, θα πρέπει να υπάρχει κατάλληλη πιστοποίηση ελέγχου του οχήματος σύμφωνα με τον ΚΟΚ (ΚΤΕΟ και βιβλίο τακτικής συντήρησης).

VII. Η οργάνωση και ο ρυθμός εργασίας δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων.

VIII. Ο εργοδότης οφείλει να έχει στην διάθεσή του γραπτή εκτίμηση του Επαγγελματικού Κινδύνου (ΓΕΕΚ) που πρέπει να περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και τα θέματα που αφορούν στις εργασίες διανομής, μέσω της οποίας αναγνωρίζονται και αξιολογούνται όλοι οι πιθανοί κίνδυνοι και προτείνονται προς εφαρμογή μέτρα για την πρόληψη και αντιμετώπισή τους.

IX. Ισχύουν οι διατάξεις του Π.Δ. 396/94 που αφορούν τα μέσα ατομικής προστασίας και για τους εργαζομένους σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο.

2) Δράση 2: Ανάπτυξη και διανομή πληροφοριακού υλικού για τους εργαζομένους.

Για όλους ανεξαιρέτως τους εργαζόμενους σε εργασίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων με δίκυκλο θα εκπονηθεί ειδικό έντυπο διαχείρισης των κινδύνων που μπορεί να παρουσιασθούν σε αυτές τις εργασίες (με ανάλυση κινδύνων, ενδεδειγμένα μέτρα πρόληψης, καλές πρακτικές, κ.λπ.), και σύντομο ενημερωτικό φυλλάδιο με χρήσιμες οδηγίες καλής πρακτικής.

Το πληροφοριακό υλικό προς διάδοση, σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή, θα κοινοποιηθεί και διανεμηθεί στους ενδιαφερόμενους, στους εκπροσώπους των οργανώσεών τους και θα αναρτηθεί στις ιστοσελίδες του Υπουργείου Εργασίας, ενώ θα είναι διαθέσιμο από τη ΔΥΑΕ και τις υπηρεσίες Επιθεώρησης ΑΥΕ του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας.

3) Δράση 3: Στοχευμένη εκστρατεία ενημέρωσης και ελέγχων (από κοινού ΔΥΑΕ και Επιθεώρηση ΑΥΕ του ΣΕΠΕ).

Η οργάνωση μιας στοχευμένης εκστρατείας ενημέρωσης και ελέγχων στις συγκεκριμένες επιχειρήσεις (με πρότυπο σχετικές εκστρατείες που υλοποιεί κάθε χρόνο τα τελευταία χρόνια η Επιθεώρηση ΑΥΕ του ΣΕΠΕ στο πλαίσιο της Επιτροπής Ανώτερων Επιθεωρητών-SLIC), αποσκοπεί αφενός στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των εργοδοτών και των εργαζομένων και αφετέρου στον έλεγχο και τη βελτίωση του επιπέδου συμμόρφωσής τους προς τις απαιτήσεις της ελληνικής νομοθεσίας για την ΥΑΕ. Προτείνεται οι υπηρεσίες της Επιθεώρησης ΑΥΕ του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Ε.Π.Ε.) να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν ένα πρόγραμμα στοχευμένων ελέγχων στις συγκεκριμένες επιχειρήσεις, με προκαθορισμένη στοχοθεσία όσον αφορά το χρόνο εφαρμογής του και τον αριθμό των ελεγχόμενων επιχειρήσεων.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ- ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΕΦΕΔΟΥΛΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ (ΠΟΕ-ΥΤΕ)

Διαβάσαμε τη σύμβαση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας εργατών επισιτισμού και υπαλλήλων τουριστικών επαγγελματών(ΠΟΕ-ΥΤΕ) και περιμένουμε την οριστική απόφαση του ΟΜΕΔ (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) μετά τις εφέσεις που κατέθεσαν οι εργοδότες μέσω του συνδέσμου επώνυμων οργανωμένων αλυσίδων εστίασης (ΣΕΠΟΑ) ώστε να μπορέσουμε να καταθέσουμε θέσεις και απόψεις.

Η συλλογική σύμβαση της ΠΟΕ-ΥΤΕ βρίσκεται σε θετική κατεύθυνση, με διεκδικητικό πλαίσιο και αυξήσεις μισθών. Όμως θα θέλαμε ως εργαζόμενοι οδηγοί δίκυκλου -μεταφορείς να μείνουμε στα σημεία που μας αφορούν.

Θα ξεκινήσουμε αρχικά με αυτά που δεν είδαμε στη συλλογική σύμβαση., και αποτελούν πάγια αιτήματα του σωματείου μας.

- 1.Εταιρικό μηχανάκι.
2. Μέσα ατομικής προστασίας

Θα περιμέναμε απο μια κλαδική σύμβαση σε ένα κλάδο όπου το μεγαλύτερο μέρος του τζίρου προέρχεται απο τη διανομή-delivery να ορίζεται με σαφήνεια η υποχρέωση του εργοδότη για παροχή του μέσου παραγωγής, του εξοπλισμού εργασίας, των μέσων ατομικής προστασίας καθώς και η συντήρηση ή και η αναναίωση αυτών.

Η εργασία του οδηγού δίκυκλου-μεταφορέα δεν είναι βόλτα με το μηχανάκι. Δεν υπάρχει καμία λογική βάση ώστε ο εργαζόμενος να διαθέτει το μέσο παραγωγής, τον εξοπλισμό εργασίας, να φροντίζει για τη συντήρησή τους, να φροντίζει και να αγοράζει μόνος του τα μέσα ατομικής προστασίας που θα τον προστατέwουν σε ένα ιδιαίτερο δύσκολο και επικίνδυνο επάγγελμα. Το επίδομα 10% των ιδιαίτερων συνθηκών, απλά επιβεβαιώνει την πραγματικότητα, δεν την αλλάζει. Και η δικιά μας πραγματικότητα μιλάει για θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα.

Αυτό που επίσης δεν είδαμε είναι η υποχρέωση των εργοδοτών να παρέχουν κινητά τηλέφωνα ώστε η επικοινωνία με τους πελάτες ούτε να γίνεται απο τα προσωπικά τηλέφωνα των διανομέων, ούτε και να πληρώνουμε εμείς. Τέλος το ταμειακό επίδομα 5% θα έπρεπε να δίνται και στους διανομείς, καθώς διαχειρίζονται χρήματα της επιχείρησης συναλασόμενοι με τους πελάτες ακριβώς όπως και οι ταμίες.

Ο σχολιασμός και η κριτική στην κλαδική συλλογική σύμβαση της ΠΟΕ-ΥΤΕ ως στόχο έχει την προσπάθεια του σωματείου για τον εξοθολογισμό του επαγγέλματος. Τα απολύτως δίκαια αιτήματα για εταιρικό μηχανάκι και ΜΑΠ, όσο περισσότερο κατατίθενται σε συλλογικές συμβάσεις, τόσο ενισχύονται και τόσο πιο κοντά είμαστε στο να καταφέρουμε να ορίσουμε ενα αξιοπρεπές εργασιακό πλαίσιο για το επάγγελμα του οδηγού-δίκυκλου μεταφορέα. Και όταν εργάτες καταφέρνουν να κερδίζουν την αξιοπρέπειά τους, όλη η τάξη κερδίζει.

ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΑΓΑΖΙ ΣΠΑΜΕ ΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΕΡΓΟ ΘΕΑΤΕΣ;

► **Ιούνιος 2018 HOT HOT BURGER ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ**, συνιδιοκτησία Βασίλη Χαριτάκη: Επίθεση σε αγωνιστή συνάδελφο μετά από καρτέρι που του είχαν στήσει άγνωστοι σε «παραπλανητική» παραγγελία. Ένα χρόνο πριν (Ιούνιος 2017) ο εργοδότης Β. Χαριτάκης τον είχε απειλήσει μπροστά σε συναδέλφους για την σωματική του ακεραιότητα.

► **Σεπτέμβριος 2018 ψιτοπωλεία «ο Πρόεδρος», συνιδιοκτησία Βασίλη Τσαρουχά**: Απειλές σε συνάδελφο, που διεκδικεί δεδουλευμένα, από μπράβο του εργοδότη Βασίλη Τσαρουχά κατά τη διάρκεια της εργασίας του. Ένα χρόνο πριν (Οκτώβριος 2017) εν όψη της εκδίκασης της αγωγής, ο Β. Τσαρουχάς, ο εν λόγω μπράβος και ακόμα ένας, είχαν απειλήσει εν ώρα εργασίας τον συνάδελφο με ξυλοδαρμό αν δεν αποσύρει την αγωγή.

► **Δεκέμβριος 2018 Pizza Mafioso Θεσσαλονίκη**: Ξυλοδαρμός συναδέλφου από το αφεντικό του Μπασματζόγλου Στέλιο με σιδερογροθιά, επειδή διεκδικούσε τα δεδουλευμένα. Ο συνάδελφος προχώρησε σε μήνυση και ο εργοδότης καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης, και άσκησε έφεση.

► **Δεκέμβριος 2018, ψιτοπωλείο «Βεάκη 56» Περιστερί, ιδιόκτητης Χ. Σαλμάς**: Το Σάββατο 23 Δεκεμβρίου ο συνάδελφος Μωχάμετ ύστερα από απειλητικά μηνύματα του πρώην εργοδότη του, δέχθηκε επίθεση σε παραπλανητική παραγγελία από τον Χ.Σαλμά (εργοδότης) και από ένα φίλο του μπράβο.

Πάλι τα ίδια,θα αναρωτηθούν κάποιοι. Δυστυχώς τα τελευταία μνημονιακά χρόνια (και όχι μόνο) τα φαινόμενα απειλών και τραμπουκισμών από τους εργοδότες έχουν πολλαπλασιαστεί.

Σε μια εποχή που θα λέγε κανείς ότι πραγματικά κάνουμε μεγάλη χάρη στα αφεντικά που τους παρέχουμε την εργασία μας με τόσο χαμηλούς μισθούς αυτοί μας απειλούν για να δουλεύουμε για πενταροδεκάρες και στο τέλος να μην τις πληρωνόμαστε κιόλας!

Πως φτάσαμε όμως ως εδώ;

Εμείς ως σωματείο έχουμε αναρωτηθεί και έχουμε προσπαθήσει να δώσουμε κάποιες απαντήσεις. Δεν ξέρουμε αν έχουν αναρωτηθεί και οι εκατοντάδες-χιλιάδες συνάδελφοί μας στο δρόμο. Από τη μία, η ακόρεστη δίψα των αφεντικών για όσο το δυνατόν περισσότερα κέρδη επιβάλλει το νόμο της ζούγκλας και καταστρατηγεί συστηματικά την εργατική νομοθεσία. Από την άλλη, το διευρυμένο φάσμα της φτώχειας, ο φόβος αλλά και η αδιαφορία των συναδέλφων λειτουργεί ενισχυτικά στην αυθαιρεσία των εργοδοτών. Αδιαφορία για τον συνάδελφο, αδιαφορία για διεκδίκηση, αδιαφορία για συνδικαλισμό βάσης. Μήπως όμως οι συνάδελφοι θα έπρεπε να παραδειγματίζομαστε από την αλληλοϋποστήριξη που επιδεικνύουν τ'αφεντικά μεταξύ τους;

Στην περίπτωση του συναδέλφου Μωχάμετ ο επόμενος εργοδότης μετά τον Σαλμά απαίτησε από τον ίδιο ν'αποσύρει την καταγγελία στην επιθεώρηση κατά του Σαλμά αλλιώς θα τον απέλυε, όπως και έκανε.Υποδειγματική η συνεννόηση των εργοδοτών!

Πέρα όμως από την ευθύνη των εργαζομένων οι συνθήκες στην πιτάσα έχουν αλλάξει τα τελευταία δέκα χρόνια. Τα μαγαζιά στο χώρο της εστίασης έχουν ξεπεταχτεί σαν τα μανιτάρια. Πολλά απ'αυτά τα μαγαζιά χρησιμοποιούνται για ξέπλυμα βρώμικου χρήματος γι'αυτό και παρατηρείται

το φαινόμενο να κλείνουν και να ξανανοίγουν μ'άλλο όνομα και άλλο αφμ. Για τους εργαζόμενους ούτε λόγος, είτε θα βρουν δουλειά στο ίδιο μαγαζί με άλλη διεύθυνση και χειρότερους όρους εργασίας χωρίς βέβαια αποζημίωση για την προηγούμενη εργασία τους, είτε θ'αναζητήσουν αλλού την τύχη τους. Παλιά ξέραμε για τη μαφία στα μαγαζιά διασκέδασης τώρα πια και ο «σουβλατζής της γειτονιάς» έχει κάποιο γνωστό που θα τον χρησιμοποιήσει για να εκφοβίσει τον εργαζόμενο που τόλμησε να διεκδικήσει τα δικαιώματά του κάνοντας καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας.

Σ'όλα τα παραπάνω έρχεται και το κράτος με τους νόμους που δεν εφαρμόζει. Αφήνει ελεύθερο το πεδίο στον κάθε λογής νέο-εργοδότη ν'αυθαιρετεί, να εισφοροδιαφεύγει και να κερδοφορεί δουλεύοντας με ανασφάλιστους ή ημιανασφάλιστους εργαζόμενους. Οι έλεγχοι που γίνονται από τις δημόσιες υπηρεσίες είναι ελλιπείς και συντηρούν έτσι το κλίμα ασυδοσίας που υπάρχει στην πιτάσα.

Αν δεν αντισταθούμε σε κάθε μαγαζί, σκλάβους θα μας έχουν για μια μπουκιά ψωμί.

Ξαναγυρνώντας στην ευθύνη και στην συμπεριφορά των συναδέλφων πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι η λύση είναι στα χέρια μας. Εμείς οι εργαζόμενοι πρέπει να κάνουμε το πρώτο βήμα να σπάσουμε τη σιωπή, να καταγγείλουμε το συμβάν στα αρμόδια θεσμικά όργανα και να έρθουμε σ'επικοινωνία με το σωματείο. Αν ενεργήσουμε ατομικά το πιθανότερο είναι να συνεχίσουμε τη ζωή μας αλλάζοντας απλώς δουλειά, αποκρύπτοντας το γεγονός και ενσωματώνοντας την ήττα, το φόβο και την αίσθηση της ματαιότητας.Τις φορές που οι συνάδελφοι επέλεξαν τον δρόμο του αγώνα τα αποτελέσματα ήταν άμεσα: α) Η τοπική κοινωνία ενημερώθηκε για το συμβάν και έστω και αν κάποιοι «έπεσαν από τη σύννεφα»για την εργασιακή πραγματικότητα, οι περισσότεροι υποστήριξαν τον τρόπο παρέμβασης στο μαγαζί και τον τρόπο προπαγάνδας της υπόθεσης. β) Σωματεία βάσης, εργατικές επιτροπές και συνελεύσεις γειτονιάς στέκονται αλληλέγγυες και πολλές φορές παίρνουν πρωτοβουλίες για τη δημοσιοποίηση της υπόθεσης τρομοκρατίας του εργαζόμενου γ) Ο εργοδότης ύστερα από την δημοσιοποίηση της υπόθεσης και την αντίδραση του κόσμου αναδιπλώνεται και το παίζει καλό αφεντικό. Μένει δήθεν έκπληκτος από την καταγγελία φέρνοντας σαν παράδειγμα, δυστυχώς, τους υπόλοιπους συναδέλφους που την περνάνε «ζωή και κότα» στο μαγαζί του!

Το σημαντικότερο είναι όμως ότι με τον αγώνα του εργαζόμενου παραδειγματίζονται και οι υπόλοιποι συνάδελφοι εντός και εκτός μαγαζιού και βλέπουν από πρώτο χέρι τον αντίκτυπο που έχει η διεκδίκηση για σεβασμό και αξιοπρέπεια προς τον κάθε εργαζόμενο.

Όλα αυτά που αναφέρονται παραπάνω δεν είναι δημιούργημα της φαντασίας μας.Τα είδαμε στα «hot-hot burger» στη Νέα Φιλαδέλφεια, στα ψιτοπωλεία «Πρόεδρος», και τελευταία στο «Βεάκη 56» στο Περιστερί. Όσοι συμμετείχαν ή πέρασαν από τους τόπους των παρεμβάσεων κατάλαβαν ότι υπάρχει ακόμη πολύς κόσμος που στηρίζει το δίκαια αιτήματα, το δίκαιο γενικώς.

Θα κλείσουμε με την παράθεση μιας φράσης που είπε συνάδελφος που βίωσε την εργοδοτική τρομοκρατία και πρέπει ν'αντιπροσωπεύει όλους μας «Θα μπορούσα να φύγω και να βρω αλλού δουλειά αλλά έμεινα για να μην κάνει τα ίδια και στους υπόλοιπους».

“Θα μπορούσα να φύγω και να βρω αλλού δουλειά, αλλά έμεινα για να μην κάνει τα ίδια και στους υπόλοιπους.”

**Η ΛΥΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ & ΑΓΩΝΑΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΑΓΑΖΙ..**

ΣΗΜΕΡΑ Ο ΜΟΧΑΜΕΝ ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΣΑΙ ΕΣΥ, ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΟΥΜΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΑΓΑΖΙ...

Την Παρασκευή 18/01/19, μαζί με την Ανοικτή Λαϊκή Συνέλευση Περιστερίου και πλήθος αλληλέγγυου κόσμου, συγκεντρωθήκαμε στην Πλ. Δημαρχείου στο Περιστέρι και διαδηλώσαμε ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία. Η διαδήλωση, πέρασε μέσα από κεντρικούς δρόμους του Περιστερίου με κατεύθυνση το ψητοπωλείο «Βεάκη 56». Παραμείναμε στο ψητοπωλείο, περιφρουρώντας την στάση εργασίας που είχαμε προκηρύξει. Ο Χ. Σαλμάς, που απουσίαζε, μη έχοντας άλλη επιλογή, έδωσε εντολή να κλείσει το κατάστημα. Οι εργαζόμενοι αποχώρησαν και το κατάστημα παρέμεινε κλειστό όλο το βράδι. Στη συνέχεια κατευθυνθήκαμε προς τη στάση μετρό «Αγ. Αντώνιος», όπου τερμάτισε η διαδήλωση. Στη διαδήλωση συμμετείχαν πάνω από 600 άτομα, είχε δυνατό παλμό, πετάχτηκαν τρικάκια και

φωνάχτηκαν συνθήματα όπως: «Ξεφτίλες εργοδότες ακούστε το κι αυτό στη βία απαντάμε με μίσος ταξικό - Σήμερα ο Μοχάμεν αύριο θα 'σαι εσύ, καιρός να οργανωθούμε σε κάθε μαγαζί - Η λύση δεν είναι φόβος και υποταγή καιρός για αυτοοργάνωση σε κάθε μαγαζί - Αν θέλεις των αφεντικών το τσαμπουκά να σπάσεις, οργανώσου στα σωματεία βάσης- Βία απειλές, τρομοκρατία, δεν σκύβουμε κεφάλι στην εργοδοσία, κ.α.

Οι φωτογραφίες είναι από την διαδήλωση. Ακολουθούν αποσπάσματα από το κείμενο. Το πλήρες κείμενο καθώς και την αφίσα που καλούσε στην διαδήλωση μπορείτε να τα βρείτε στο site του ΣΒΕΟΔ (sveod.gr).

“ Tu Qadri-o-Adil Hai Magar Tere Jahan Mein- Hain Talakh
Bohat Banda'ay Mazdoor Ke Auqat”
«Θεέ μπορείς να τα κανείς όλα και να είσαι δικαίος- Αλλά
στον κόσμο σου ο εργάτης είναι σκλαβός»
Iqbal Lahori (Ικμπάρ Λαχόρι Εθνικός ποιητής από το
Πακιστάν).

ΠΡΑΞΗ 1η: Από τις εργοδοτικές παρανομίες στην εργοδοτική τρομοκρατία

Στις 23 Δεκέμβρη τα ξημερώματα, ο συνάδελφος Μοχάμεν κατα την διάρκεια παραπλανητικής παραγγελίας, δέχτηκε επίθεση από τον πρώην εργοδότη του Χρήστο Σαλμά και απο ακόμα έναν «φουσκωτό» θρασύδειλο, που έχει προφίλ στο facebook με το όνομα “Antreas karafilas”. Η αιτία της ενέδρας και του ξυλοδαρμού είναι οι διεκδικήσεις του συναδέλφου Μοχάμεν από τον πρώην εργοδότη του.

Ο συνάδελφος διανομέας εργαζόταν στο ψητοπωλείο «ΒΕΑΚΗ 56» που βρίσκεται στο Περιστέρι στην οδό Αιμίλιου Βεάκη 56 και ανήκει στον επιχειρηματία τραμπούκο Χρήστο Σαλμά, όπως και το ψητοπωλείο «το σουβλάκι της Ιφικράτους» στο Χαλάνδρι. Ο συνάδελφος εργάστηκε 375 μέρες χωρίς ρεπό, για 7 και πλέον ώρες καθημερινά, ασφαλιζόμενος μόνο για 8 ώρες την εβδομάδα, χωρίς δώρα, χωρίς επιδόματα, χωρίς νυχτερινές προσαυξήσεις ή ό,τι άλλο προβλέπει η εργατική νομοθεσία. Ο Χ. Σαλμάς εφαρμόζει τα δικά του μνημόνια στις επιχειρήσεις του.

Ο εργαζόμενος άρχισε να διαμαρτύρεται για την υποδηλωμένη εργασία του διεκδικώντας παράλληλα την πλήρη ασφάλισή του. Στις 29 Σεπτέμβρη του 2018 ο Σαλμάς τον απέλυσε λεγοντάς του ειρωνικά «πήγαινε να βρεις αυτούς που κολλάνε όλα τα ένσημα». Στη συνέχεια κατέφυγε στο Ι.Κ.Α και στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας Περιστερίου διεκδικώντας ένσημα και δεδουλευμένα. Αρχές Δεκέμβρη του 2018 στη τριμερή συνάντηση στο Σ.Ε.Π.Ε η εργοδοσία δεν

αποδέχτηκε τις οφειλές της και καλέστηκε να καταβάλλει στον εργαζόμενο επιδόματα και δώρα με βάση την εικονική σύμβαση.

Στη συνέχεια, στις 11 Δεκέμβρη στη 1:00 τα ξημερώματα, ο συνάδελφος δέχτηκε απειλητικό μήνυμα από τον Σαλμά το οποίο ανέφερε: «αύριο κανόνισε πρέπει να υπογράψεις τα χαρτιά αλλιώς θα έρθω σπίτι σου». Μετά απ' αυτό το γεγονός ο Μοχάμεν άρχισε να ανησυχεί για την σωματική του ακεραιότητα, απευθύνθηκε σε συνδικαλιστικούς φορείς και την ίδια μέρα το πρωί ξαναπήγε στο Σ.Ε.Π.Ε. Η προισταμένη τον κάλεσε στο γραφείο της όπου βρισκόταν και ο Χ. Σαλμάς. Εκεί, η προισταμένη ανέφερε «ρε, γιατί έχεις κάνει καταγγελία, ο κύριος Σαλμάς είναι καλός άνθρωπος» και παράλληλα του υπέδειξε μαζί με τον Σαλμά να υπογράψει την οικειοθελή απόχωρησή του, προασπίζοντας τα συμφέροντα ενός εργοδότη που καταστρατηγεί το σύνολο της εργατικής νομοθεσίας. Ο Μοχάμεν έπραξε σωστά και δεν υπέγραψε.

Ο Σαλμάς με τη συνδρομή ενός φουσκωτού, «μεθυσμένος» από ρατσισμό, αλαζονεία και ασυδοσία έστησε καρτέρι και επιτέθηκε στο συνάδελφο κρατώντας σιδεροροθιά με ενσωματωμένη λεπίδα. Η δολοφονική επίθεση αυτή δεν είχε στόχο μόνο να τρομοκρατήσει τον συνάδελφο Μοχάμεν αλλά και όποιον εργαζόμενο τολμά να σηκώνει κεφάλι και να διεκδικήσει την αξιοπρέπειά του και τα αυτονόητα εργατικά δικαιώματα. Αξίζει να σημειώσουμε πως το πρωί μετά τον ξυλοδαρμό, όταν ο συνάδελφος έφυγε από το Αττικό νοσοκομείο όπου και νοσηλεύτηκε συνειδητοποιήσε πως του έλειπαν 170 ευρώ. “Τέλος” ο συνάδελφος κατέθεσε μήνυση στο αρμόδιο ΑΤ έναντι του Χρήστου Σαλμά και του «φουσκωτού» και περιμένουμε την εξέλιξή της.

ΠΡΑΞΗ 2η : Αυθαιρεσίες και εργοδοτικοί εκβιασμοί

Τον Οκτώβριο του 2018, ο Μοχάμεν μετά την απόλυσή του από το ψητοπωλείο «Βεάκη 56» ξεκίνησε δουλειά στο ψητοπωλείο «Taste eat» στο Περιστέρι. Ο νέος εργοδότης, φίλος με τον Σαλμά, εφάρμοζε το ίδιο καθεστώς εργασίας και όταν πληροφορήθηκε πως ο Μοχάμεν έχει προβεί σε καταγγελία έναντι του Σαλμά, τον εκβίασε με απόλυση εάν δεν την αποσύρει. Εκβιασμό τον οποίο και υλοποίησε την επόμενη μέρα της τριμερούς συνάντησης στο αρμόδιο Σ.Ε.Π.Ε (7 Δεκέμβρη).

[...]

Η συμμετοχή μας σε σωματεία βάσης, όπως είναι το σωματείο μας η Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων οδηγών δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ), σε εργατικές ομάδες, σε συνελεύσεις γειτονιών και ταξικές συγκροτήσεις, στήνει αναχώματα στο καθεστώς τρόμου και εκμετάλλευσης που επιχειρούν να επιβάλλουν τα αφεντικά. Η αλληλεγγύη, η συναδελφικότητα και οι διεκδικήσεις μέσα στους χώρους εργασίας δημιουργούν ισχυρούς δεσμούς μεταξύ των εργαζομένων και βάζουν φρένο στην στυγνή εκμετάλλευσή μας, στις εργοδοτικές παρανομίες και “κόβουν τα χέρια” των αφεντικών όταν πάνε να τα σηκώσουν. **ΜΕ ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΠΟΡΕΥΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΝΙΚΑΜΕ...**

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ.

Εάν θα μπορούσαμε να συνοψίσουμε το σκεπτικό του σωματείου, της συνέλευσής μας, σε μία πρόταση αυτή θα μπορούσε να είναι η προσπάθειά μας να επαναπροσδιορίσουμε το συνδικαλισμό. Και για να μπορέσουμε να επαναπροσδιορίσουμε το συνδικαλισμό προσφεύγουμε σε τρεις ιστορικές περιόδους. Στις απαρχές του συνδικαλισμού, ειδικά στα τέλη του 19ου/ αρχές του 20ου αιώνα, στην ενδιάμεση περίοδο των κατακτήσεων, και στο σήμερα, μια περίοδο προκλητική, ενδιαφέρουσα και κυρίως ευμετάβλητη.

Από κάθε περίοδο αντλούμε διδάγματα, αναλύουμε τα θετικά και τα αρνητικά, καταλήγουμε σε συμπεράσματα, συνθέτουμε και ανασυνθέτουμε τις τακτικές και τις στρατηγικές του εργατικού κινήματος στη μακράιωνη πλέον ιστορία του.

Μία από τις θεματικές που μας απασχολεί σταθερά από την ξεκίνημα της συνέλευσής μας μέχρι και σήμερα είναι το ζήτημα της απεργίας. Όσοι παρακολουθούν το σωματείο γνωρίζουν πως δεν ανήκουμε ούτε στο Ε.Κ.Α (Εργατικό Κέντρο Αθήνας) ούτε στη Γ.Σ.Ε.Ε (Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος). Σε αυτή την απόφαση οδηγηθήκαμε για δύο πολύ απλούς λόγους. Πρώτον, γιατί ως πρωτοβάθμιο όργανο δεν θέλουμε να μας ελέγχει κανένα δευτεροβάθμιο ή τριτοβάθμιο όργανο παρά μόνο η ίδια μας η συνέλευση. Δεύτερον, γιατί θέλουμε να ασχολούμαστε αποκλειστικά με τα ζητήματα του επαγγέλματος και της τάξης και όχι με τις διαπραγματευτικές και ενδοπαραταξιακές αντιδικίες του κυρίαρχου συνδικαλιστικού μοντέλου.

Εάν είχαμε επιλέξει το δρόμο του Ε.Κ.Α. και της Γ.Σ.Ε.Ε, το δρόμο των κρατικών επιχορηγήσεων, των αμοιβόμενων επαγγελματικών στελεχών και της συνδικαλιστικής/παραταξιακής αναρρίχησης στους δήμους, τις περιφέρειες, τα υπουργεία και το κοινοβούλιο τότε σίγουρα θα συμμετείχαμε κι εμείς στις σκιμαχίες τους.

Όμως έχουμε επιλέξει να είμαστε ένα σωματείο βάσης, ένα σωματείο ταγμένο στη συνέλευσή του και στην τάξη του. Ο χρόνος μας είναι πολύτιμος και προσπαθούμε να τον μοιράζουμε όσο το δυνατόν πιο ισότιμα ανάμεσα στη θεωρητική και την πρακτική δουλειά του σωματείου.

Για μας η απεργία είναι ένα πολυεργαλείο και εί-

ναι αλήθεια πως έχουμε συμμετάσχει σε απεργίες που έχουν κηρύξει κυρίως η Γ.Σ.Ε.Ε και το Ε.Κ.Α αλλά και το Π.Α.ΜΕ. (Πανεργατικό Μέτωπο). Όμως από τα πρώτα κιόλας χρόνια τόσο η οπτική όσο και η διάθεση της συνέλευσής μας δυσκολευόταν να συνταχθεί με την πανομοιότυπα επαναλαμβανόμενη και κυρίαρχη απεργιακή συνδικαλιστική λογική των παρατάξεων. Οπότε, τις περισσότερες φορές ξεκινούσαμε νωρίς το πρωί, ακόμη και με την έναρξη της απεργίας τα μεσάνυχτα, με παρεμβάσεις και αποκλεισμούς σε εργασιακούς χώρους. Στη συνέχεια, κατεβαίναμε οργανωμένα στην προσυγκέντρωση και συμμετείχαμε στη διαδήλωση που ακολουθούσε. Κάποιες άλλες φορές προχωρούσαμε σε μοιράσματα εφημερίδας, προπαγάνδα, παρεμβάσεις και αποκλεισμούς μετά την διαδήλωση.

Όμως παρά τις διαφοροποιήσεις της συνέλευσής μας, το συγκεκριμένο απεργιακό μοντέλο δεχόταν συνεχώς έντονη κριτική στους κόλπους της συνέλευσης. Η πλειοψηφία των συναδέλφων χαρακτήριζαν «κηδεία» την προκαθορισμένη διαδήλωση που από την Πατησίων πηγαίνει Χαυτεία-Σταδίου-Σύνταγμα και καταλήγει Προπύλαια. Έτσι, μέσα από τις ζυμώσεις των εβδομαδιαίων συνελεύσεών μας καταλήξαμε όταν συμμετάσχουμε στις απεργίες των Ε.Κ.Α., Γ.Σ.Ε.Ε., Π.Α.ΜΕ να συμμετάσχουμε με δικό μας περιεχόμενο και σχέδιο διαμορφωμένο από τη συνέλευση ανάλογα με την συγκυρία, τις βραχυπρόθεσμες ή τις μακροπρόθεσμες επιλογές του σωματείου.

Αυτόματα, η επιλογή μας αυτή αναβάθμισε συνολικά το ζήτημα της απεργίας για τη συνέλευση και η συζήτηση παραμένει σταθερά ιεραρχημένη στις υψηλότερες θέσεις της ατζέντας μας. Τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι πολλά και καλούμαστε συνεχώς να επαναπροσδιορίζουμε τη θέση μας. Πλέον, όταν το σωματείο συζητά σοβαρά για απεργία συζητά για απεργία οργανωμένη από το ίδιο το σωματείο.

Σε γενικές γραμμές τα ζητήματα που μας απασχολούν είναι τα εξής. 1) Το περιεχόμενο της απεργίας 2) Χρόνος προετοιμασίας της απεργίας 3) Βαθμός εμπλοκής των μελών του σωματείου στην απεργία 4) Βαθμός εμπλοκής των συναδέλφων στην απεργία 5) Βαθμός εμπλοκής του ευρύτερου εργατικού κινήματος αλλά και της κοινωνίας στην απεργία 6) Προπαγανδιστικά μέσα

και 7) Γεωγραφικό εύρος της προπαγάνδας.

Για μας σημασία έχει η πορεία που θα διανύσουμε μέχρι την ημερομηνία που έχουμε εξαγγείλει την απεργία. Σε πόσες εξορμήσεις θα συμμετάσχουμε. Με πόσους συναδέλφους/ισσες θα συζητήσουμε. Τι είδους διάδραση θα δημιουργήσουμε και πόσο εύστοχος, πόσο καίριος θα είναι ο λόγος μας.

Με το φύλλο 33, τον Οκτώβρη του 2018, εξαγγείλαμε την επόμενη απεργία του σωματείου για τις 11 Απριλίου του 2019. Έξι μήνες προετοιμασία για την οργάνωση μιας απεργίας που συζητάμε σε τακτική βάση, ήδη από την άνοιξη του 2018.

Στόχος μας σε αυτή την απεργία είναι να δημοσιοποιούμε την ανάλυση, τακτικές, στρατηγικές καθώς και τα αιτήματα του σωματείου στο site και στην εφημερίδα μας κατά τη διάρκεια του απεργιακού εξαμήνου. Επίσης τις όποιες συναντήσεις στο υπουργείο θα τις ορίσουμε κι αυτές κατά τη διάρκεια του απεργιακού εξαμήνου με στόχο να δίνουμε πλήρη αναφορά στους συναδέλφους μέσω του site και της εφημερίδας του σωματείου. Έχουμε ήδη αποφασίσει η ημέρα της απεργίας, η μεγάλη συγκέντρωση και μοτοπορεία να είναι αφιερωμένη σε εμάς, στη συνέλευση, στο σωματείο, στους συναδέλφους/ισσες μας. Να μην τη σπαταλήσουμε παρκαρισμένοι σε μια νεκρή λεωφόρο περιτριγυρισμένοι από τα σώματα ασφαλείας.

Για εμάς η απεργία είναι μια συνεχώς εξελισσόμενη, ζωντανή, διαδραστική διαδικασία που αφορά το σωματείο, την τάξη, το εργατικό κίνημα και την κοινωνία. Η απεργία δεν είναι μόνο συνδικαλισμός είναι και μια πολιτική πράξη, ένα πολιτικό γεγονός κι αντανάκλα τη βαρύτητα, τη διεισδυτικότητα και τη σύνεση των συλλογικών δυνάμεων που συνθέτουν και συνδιαμορφώνουν το εύρος της διαδρομής και την ένταση της πορείας της.

Το σωματείο μας, η συνέλευσή μας έχει επιλέξει το δρόμο του συνδικαλισμού βάσης. Τον συνδικαλισμό της άμεσης δημοκρατίας, της αντιεραρχίας και της αυτοοργάνωσης. Αυτό είναι το δικό μας ταξίδι στη προσπάθεια μας να επαναπροσδιορίσουμε το συνδικαλισμό, μακριά από τα παραταξιακά παιχνίδια της ψηφοθηρίας των αναρχικών που όπως πολύ συχνά αναφέρουμε... βρωμάνε κοινοβούλιο.

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 12:00 Π.ΑΡΕΩΣ ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΛΕΒΟΥΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα ή περάστε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα κάθε Τρίτη & Σάββατο μετά τις 18:00 στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6946747244.

Για τους καϊ-τεκ στείλτε: info@sveod.gr ή σερφάρεται στο σαιτ μας: www.sveod.gr

